

La vinya,
afectada
per l'excès
d'aigua

Pàgina 7

Figueres: Preparatius per
a la celebració de la
Diada de l'Onze de Setembre

Pàgina 8

“Els Vailets”: la tercera cobla infantil de Catalunya

Pàgina 10

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

Per fi, sembla que som lliures!

Estimat lector:

9 PAÍS ha tingut una bona acollida al Rosselló. O a la Catalunya Nord. Diverses cartes que ens han arribat de Perpinyà, Prada del Conflent, etc. ho demostren a bastament. I n'hi ha una que és força curiosa. L'ha rebuda Jordi Gratacòs. Aquesta carta l'escriu un tal Comas, en nom del "Comitè de Lliberació Feixista de Catalunya", i després de felicitar el nostre redactor per llurs informacions entorn del tema dels aiguamolls (i de donar-li algunes dades que, potser, en Jordi desconeix sobre aquest assumpte), li diu que "tots els catalans que a França esperen l'amnistia total llegeixen 9 PAÍS". La carta, datada a Perpinyà, però amb matasegell de Ceret, acaba amb una cordial salutació a "tots els obrers de 9 PAÍS" Complaguts, els "obers" del periòdic independent de l'Empordà, n'acussem rebut.

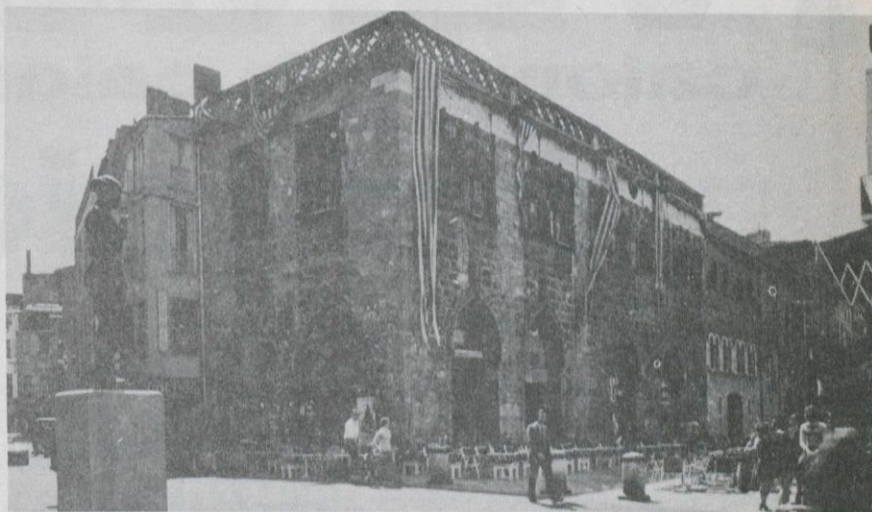
HOMENATGE A MARIA DELS ÀNGELS VAYREDA

L'amic Antoni Barbany, poca estona abans de tancar-se aquest número de 9 PAÍS, m'ha assabentat que enguany la Festa Literària dels Premis de la Societat Coral Erato de la Ciutat de Figueres, en la seva sisena convocatòria, tindrà una emotiva finalitat. L'acte, que se celebrarà el dia 22 d'octubre, a la nit, serà en homenatge a la desapareguda poetessa i magnífica col·laboradora d'aquells Premis Literaris, Maria dels Àngels Vayreda i Trullol.

Un homenatge merescut. Com també ho serà la medalla de plata de la "província" que la Diputació, segons sembla, concedirà a l'autora d'"Encara no sé com sóc", que fou guardonada amb el Premi Fastenrath de novel·la catalana. La llàstima és que, massa sovint, els homenatges arriben tard.

LA SARDANA, "BALL DE MODA 1978", A L'ALEMANYA

He llegit que el llançament de la sardana com a "ball de moda 1978", a l'Alemanya Federal, es programa actualment en un pintoresc lloc de la

Perpinyà

Selva Negra. La notícia diu que uns sis-cents professors de ball, concentrats a Loesterle, aprenen a correu la dansa nacional catalana, per tal de poder-la ensenyar a les acadèmies de ball d'aquell país.

"La popular dansa catalana té grans possibilitats d'esdevenir la "sensació de l'any", a les reunions familiars i salons de ball de la RFA", ha manifestat Hans Geor Schintex, portaveu de l'Agrupació Nacional Alemana de Professors de Ball.

Tot això, que en principi és molt bonic, ja m'agradarà veure com acaba. Xavier Cugat també volgué "internacionalitzar" la sardana fa més de vint anys. I tingué greus problemes. Tant fou així que el popular músic gironí i universal, davant les sorolloses protestes dels sardanistes, compositors i algú més (Cugat havia advertit que, per tal d'escampar la "dansa més bella" arreu del món, calia donar-li un "altre aire", és a dir, un ritme americà), hagué de deixar-s'ho córrer. Veurem ara què passarà. Si hi haurà "escàndol" o no. Perquè em fa l'efecte que els alemanys no respectaran pas la forma clàssica i tradicional del ball sardanístic. És possible que, per les seves "conveniències", mirin de convertir la sardana en un "ballet" modern d'allò més estrambòtic i, fins i tot, eròtic.

RESPOSTA A UNA "ESTUDIANT FRUSTRADA"

A "Mundo Diario", aparegué fa uns dies una carta que signava "Una estudiante frustrada", de Sabadell

Aquesta noia deia que havia decidit estudiar periodisme i que, per això, havia decidit, també, anar a la Universitat, però que ara es troba amb què se ha tomado una medida para hacer desaparecer la Facultad de Ciencias de la Información, cosa que tampoco es inadecuada, ya que, según parece, éste es el único país del mundo, donde se consideran estos estudios como universitarios.

Aquesta "estudiante frustrada" demanava que algú li digués què ha de fer. Què ha de fer? Molt senzill. Començar a pensar que, per fi, bufen uns tímids aires de democràcia a l'Estat espanyol i que, per consegüent, com que la Premsa ha d'ésser lliure (sense cap mena de control estatal: registres, títols i carnets "mussolinians"), no s'ha de preocupar per res de cursar un estudis absurds per a "ser" periodista, com ja vaig dir fa unes setmanes a 9 PAÍS, tot fent-me ressò d'uns comentaris apareguts a "Triunfo", "Cambio 16", etc.

La premsa ha d'ésser lliure, repetixo. I, potser, perquè així ho han entès, resulta que, després de l'últim Consell de Ministres, al Ministeri de Cultura (el "Bienestar" ja l'eliminaren) no hi ha cap direcció general que tingui competències específiques en matèria de premsa. O sigui, que, en aquest moment, els de la premsa no depenem de ningú. Som lliures!. Em consta de creure-ho. Però sembla que, ara per ara, és així.

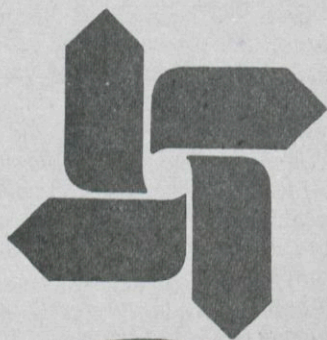
Cordialment,

Emili Casademont i Comas

¡VERANO!

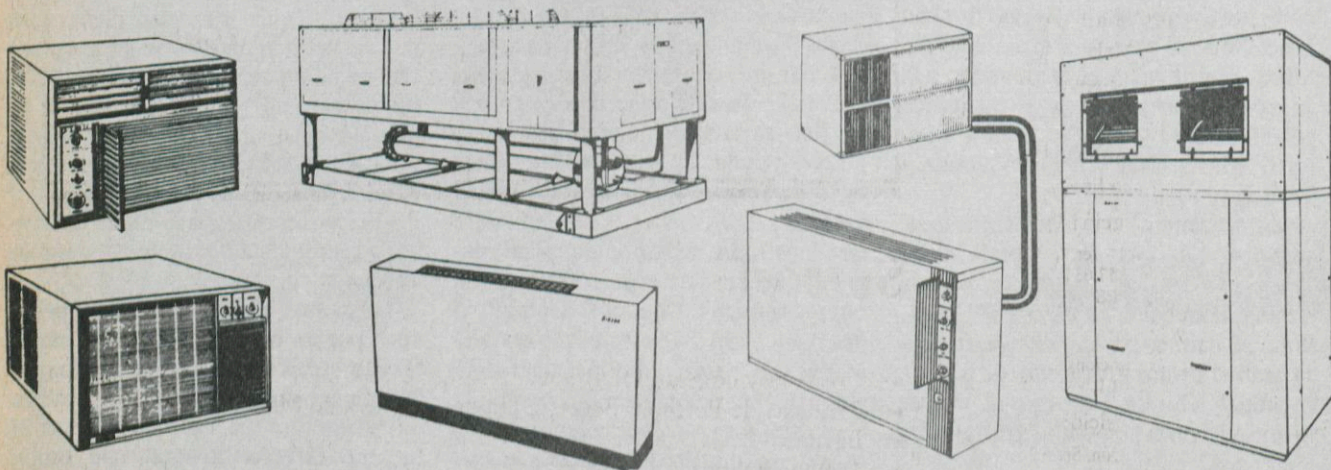
calor, calor, calor, calor...

solución

CLIMASA

una extensa gama en AIRE ACONDICIONADO
para satisfacer todas sus necesidades

amplio servicio técnico POST-VENTA

CLIMASA avda. Pirineos, 17- tel. 50 25 66 Figueras
distribuidores en exclusiva de **Gibson** y **WINNER**

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Jordi Vallmajó

Coordinació artística:

Narcís J. Ferrer

Redactors i col·laboradors:

Lourdes Alvarez

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Joan Canadell

Alexandre Deulofeu

Ferran Garrido i Pallardó

Jordi Gratacós

Antoni Godoy

Ramon Guardiola

Joan Guillaumet

Alfons Gumbau

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Juli Molons

Carme Minguez

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoán

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Josep Vallés i Rovira

Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:

Torner Malé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Departament publicitat:

Josep de la Fé

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon: 50 57 63

FIGUERES

Impres:

Vallesana de Publicacions, S. A.

SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Servicios

BARCELONA

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Quatre anys

Ara farà quatre anys que el dit de l'ex-governador Anguera Samsó nomenà l'alcalde de Figueres, Pere Giró, dins d'aquella natural "voluntad y afán de servicio", que caracteritzava els ajuntaments franquistes.

Serie imprecís intentar valorar aquest temps en aquestes curtes ratlles. El tema mereix un "dossier" ampli. Ben segur que els partits, en les properes eleccions, el trauran.

Simplement, és interessant de ressaltar aquí un tret de la seva gestió municipal. Sempre ha tingut l'obsessió que les portes de l'Ajuntament han estat "obertes a tothom". Quin equívoc!

Es cert que les portes són obertes, per a escoltar; però només per això. Quants ciutadans han reproduït l'escena del Tenòrio en el sofà del seu despatx, davant una Inès-Alcalde deferent, receptiva i conversant! Però això és el teatre. Fora d'escena, i una vegada treta la màscara, tot torna a la seva normalitat. Una normalitat identificada amb una política personal i autòcrata.

Potser sí, les portes han estat obertes a aquells sectors més acositats a la seva pròpia política i manera de fer. Aquesta ha estat la constant de tots els ajuntaments des de fa quaranta anys. Sinó, que ens expliqui quines són les raons de no obrir les portes a la Comissió Democràtica de Control Municipal, tot intentant oblidar que el 15 de juny va morir la dictadura i que ara la política passa per altres camins. L'excusa de l'anonimat ja no és seriosa.

Per tant, una vegada més, les portes no s'obren a tantes coses acumulades al llarg d'aquests quatre anys. Aquesta política municipal pragmàtica no ha tingut gairebé mai en consideració l'opinió dels ciutadans que, d'una manera genèrica, es podrien catalogar d'oposició. La porta sempre s'ha obert cap a la dreta. Per a l'esquerra les xerxes estan rovellades.

Martí Carlé

Sumari

• Cròniques y noticias de Figueres	Págs. 8, 9 y 10
• Cròniques de Portbou, Begur, Darnius, La Selva de Mar	12 y 13
• Bústia	14
• Tribuna política	15
• Els diners dels municipis de la Costa Brava, per Ernest Lluch	18

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

El diputado Ramon Sala efectua una detallada visita a varias poblaciones de la costa

El diputado Ramon Sala i Canadell, de Convergència Democràtica de Catalunya, visitó recientemente las localidades de Sant Feliu de Guíxols, Platja d'Aro y Palamós, donde conoció de cerca diversos problemas que afectan en estos momentos a las mismas.

SANT FELIU: VILARTAGAS

El diputado inició su visita al Baix Empordà en Sant Feliu de Guíxols, donde fue recibido por el señor Josep López de Lerma, presidente del comité ejecutivo de C.D.C. en la comarca y delegado territorial en la población, al que acompañaban los militantes señores Viader, Llandrich y Vilá.

Tras las presentaciones de rigor, el diputado por las comarcas gerundenses visitó el barrio de Vilartagas-Tueda de Dalt acompañado por miembros de la junta directiva de la Asociación de Vecinos, encabezada por su presidente, señor Jordi Bolaño. Como recordarán nuestros lectores, Vilartagas-Tueda de Dalt es una populosa barriada donde habitan cerca de cinco mil personas en unas deficientes condiciones de infraestructura sanitaria y urbanística, que recientemente celebró asamblea general de vecinos para decidir acciones judiciales contra promotores de urbanizaciones.

Pues bien, tras recorrer la zona, comprobar sus deficiencias de toda índole y conocer, por boca de la Asociación de Vecinos, todas las actuaciones realizadas hasta la fecha, inclusive la visita al gobierno civil para exponer a su titular la situación, el diputado señor Sala se ofreció al vecindario para realizar cuantas acciones

El diputado Ramon Sala, a la izquierda.

creyesen oportunas cerca de organismos competentes, siendo agradecido el ofrecimiento, así como la visita y su interés por el barrio, por el presidente de la Asociación de Vecinos, señor Bolaño.

Finalizada esta visita, el diputado de C.D.C. quiso visitar el paraje de Pedralta, donde se asienta una de las mayores piedras basculantes del viejo continente, interesándose por la declaración de monumento natural solicitada al ministerio correspondiente hará ya más de un año sin que hasta la fecha se conozca contestación alguna.

EN PLATJA D'ARO

Tras la visita a Pedralta, el señor Sala Canadell se dirigió hacia Platja d'Aro, donde celebró una reunión informativa con los militantes de Convergència Democràtica de Catalunya en la comarca del Baix Empordà, así como con representantes de los medios informativos, entre ellos 9 PAÍS. La reunión trató sobre la marcha de las Cortes, desde su constitución hasta la fecha, presentándose también, en

auténtica primicia para los representantes de la prensa, las enmiendas que el grupo vasco-catalán presentaba al proyecto de ley de reforma fiscal.

Acabada la reunión, tuvo lugar un almuerzo de trabajo, finalizado el cual marchó hacia Palamós.

VISITA A PALAMOS

Acompañado del delegado territorial de C.D.C. en Palamós, señor Plaja, así como de varios militantes, entre ellos los señores Riba, Vilardell, Suquet y Juandó, visitó diversos lugares de la población: parking de vehículos sobre la playa, antigua casa Ribera, Sota-Padró, puerto deportivo, puerto comercial, pesquero, etc., finalizando con una reunión informativa celebrada en el "Casal Palamosí", con asistencia de vecinos del mismo Palamós, de Vall-Llobrega y de Calonge, así como de representantes de los medios informativos.

Al señor Sala le fueron expuestos problemas relacionados con la pesca, con la educación, con la ganadería, con la actuación municipal, etc., interesándose también del diputado asuntos relacionados con las próximas elecciones municipales, tras lo cual el señor Sala Canadell abandonó Palamós tras una densa jornada de trabajo realizada en el Baix Empordà donde, por cierto, esperan los frutos de esta visita del popular diputado de La Garrotxa.

Can NUÑEZ

Articles de Mèdula, Jonc i Vim, Catifes,
Moquetes, Parquets Fusta, Cortines, Persianes.

c/. Lasauca, 19 - Col.legi, 33
Tels. 502455 - 505469 - FIGUERES

Roses

Un grupo de estudiantes efectúan excavaciones en la "Ciudadella"

En octubre próximo, seguramente, se reanudarán las tareas de excavación en el subsuelo de la Ciudadella de Roses, que se vienen practicando regularmente varios días al año, trabajos que llevan a cabo algunos estudiantes, al frente de los cuales se halla la arqueóloga figuerense, señorita Aurora Martín, continuadora de la tarea del malogrado Dr. Miquel Oliva, o sea, una de las personas que puso más empeño en desvelar la historia de la antiqusima fortaleza rosense.

Cabe señalar que, actualmente, la

Ciudadella presenta un gran abandono. El delegado local de las excavaciones nos decía días atrás: "L'únic que de debó se'n preocupava des de l'Administració era aquella gran persona que era el senyor Miquel Oliva i Prat. Jo, des de Roses, procurava ajudar-lo en tot el que podia, i vaig llogar dos homes per tal de continuar excavant el sòl de la Ciudadella. Però ara ja no trobo ningú per a fer-ho. I només el grup de la senyoreta Martín hi treballa, durant les vacances."

Señaló, asimismo, que la vieja iglesia fue consagrada en el año 1022, quedando en ruinas en 1793, habiéndose verificado varias veces excavaciones en la misma con resultados positivos.

—Cuenta —agregó, por último— que el Santísimo se salvó de un saqueo y fue llevado a la que hoy es iglesia parroquial. Todo ello hizose con gran devoción por parte de numerosos fieles. Fue, al parecer, una auténtica fiesta, a la que se unieron los pueblos vecinos de Cadaqués, Palau-Saverdera y Castelló d'Empúries.

PRÓXIMO RECITAL DE LLUÍS LLACH

Después de una serie de gestiones llevadas a cabo por un grupo de entusiastas del cantante de Verges, que con anterioridad habían resultado nulas debido a los muchos compromisos contraídos por Llach, parece que, al fin, éste ofrecerá un recital en Roses el próximo día 10 de septiembre, en la Sociedad "Unió Fraternal", a las diez y media de la noche.

Hay que recordar que este cantante ampurdanés ya fue requerido hace unos meses para actuar en el campo de fútbol. Sin embargo, se negó a hacerlo, alegando problemas de sonido. También dijo que no se avendría a cantar en un local, si no se le garantizaba una asistencia mínima de mil personas. Ahora, repetimos, parece que actuará en Roses, a pesar de que, en esta localidad, no existe ningún local público (el de la "Unió Fraternal" incluido) capaz para acomodar a la cantidad de gente exigida por el "noi" de Verges.

Martí Balló

Cadaqués

Constitución de una "Comissió Democràtica"

La "Asamblea Democrática de Cadaqués" ha dirigido un escrito al Ayuntamiento de aquella localidad manifestando que la nueva situación política surgida en toda Catalunya, a consecuencia de las elecciones generales, ha puesto en evidencia, de forma incontestable, la total falta de representatividad de los actuales ayuntamientos. Por ello, los partidos democráticos y catalanes representados en Cadaqués se han constituido en "Comissió Democràtica".

Esta comisión confía que, debido a la trayectoria seguida por el Consistorio, su gestión a partir de este momento será neutral y cauta, como corresponde en estos meses de transición y a la espera de las próximas elecciones municipales. La "Comissió" se ha creado para ejercer una función de enlace entre los partidos y los independientes que forman la "Asamblea Democràtica" y el Ayuntamiento local. Figuran en aquella Joan Colom (P.S.C.-r), Carme Julià (C.D.C.), Ramon Borrell (Independient de l'Assemblea Democràtica de Cadaqués), Josep M.ª Casablancas (F.N.C.) y Esteve Molina (P.S.C.-r).

A. B.

Garriguella

Festa Major concorreguda, però amb pluja

La vinya molt afectada per l'excès d'aigua

Com cada any, s'ha celebrat a Garriguella la festa major de l'estiu en honor a Sant Bernat, que ha destacat per la nombrosa assistència.

La gran quantitat d'estiuejants que s'han escampat per tots els pobles de l'interior —a més dels de la costa—, varen contribuir també aquí a que es veiessin els carrers i les places atapeïts de gent. No es pot pas dir que fos solament la festa major l'origen d'aquesta concentració, car ha estat una constant de pràcticament tot aquest mes, fins al punt de poder-se considerar una de les millors temporades. A Garriguella, tant les cases per llogar com les fondes i l'únic camping existent han aconseguit cotes poques vegades assolides. Aquí, com a d'altres indrets, s'ha produït el fenomen ja típic de l'arribada de turistes, que, en principi, tenien la intenció d'hostatjar-se als nuclis costers i que, en

ser aquests plens, s'han endinsat cap a l'interior.

LA PLUJA, PROTAGONISTA

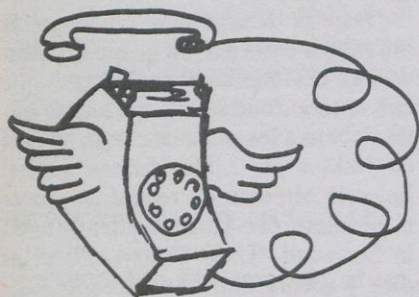
Pel que fa concretament a la festa, no hi hagueren massa novetats, si exceptuem una prova de moto-cross de 50 cc., suspesa pel mal temps, una sessió de pallassos i una ballada de sardanes amb dues orquestres que s'assemblà a un mini-aplec i emplenà la plaça principal.

La pluja aigualí una mica els actes i ens recordà a tots que continua essent la protagonista de l'any. I més encara aquí, poble típicament vitícola, on ha afectat de tal manera la vinya, que no es pot pas veure amb excessiu optimisme la collita venidera.

Josep Playà i Maset

Brevísimo

SE NOS VA LA TELEFONICA

De fuentes bien informadas y ya no como simple rumor, parece confirmarse para el mes de setiembre la desaparición del locutorio de teléfonos en nuestra ciudad. De realizarse esta medida, una vez más, los ampurdane-

ses nos veremos discriminados en otro servicio público que reportará no pocos problemas a todas aquellas personas que por cualquier motivo necesiten de los servicios técnicos o administrativos de la Compañía. Quizás sería conveniente en ir pensando alguna solución como la de los habitantes de Esponellà, si no queremos ser los hijos pródigos de Girona.

idóneo de venta, sobre todo en los días desapacibles y puedan encontrarse relativamente protegidas. De ser una solución, las autoridades y el propio pueblo tiene la palabra, o mejor dicho la obra en sus manos.

LAMENTABLE ESPECTÁCULO

Saliendo de Figueres, camino de Llers, y en la calle del mismo nombre entre los números 129 a 135, se pueden ver toda clase de desperdicios y basuras tiradas junto a la cuneta. No creo que los vecinos de aquellas casas no cotizen las tarifas de recogidas de basuras y hasta pienso que habrá algún guarrillo que lo tendrá como su basurero particular. Posiblemente con un poco de vigilancia por parte del Ayuntamiento y contando con la colaboración de los vecinos, esta calle podrá ser una más, sin notas negras que la destaquen.

Alex

Anuncios oficiales

ALCALDIA DE FIGUERAS

EDICTO

Aprobado provisionalmente por la Comisión Municipal Permanente en sesión de fecha 16 del actual, el Padrón de las Tasas sobre recogida domiciliaria de basuras a domicilio correspondiente al presente año 1977, queda el mismo de manifiesto al público en la Oficina de Rentas y Exacciones, planta baja de la Casa Consistorial, por espacio de quince días hábiles, a los efectos de examen y reclamaciones.

Al propio tiempo se hace público, que la cobranza se realizará a domicilio por los Cobradores Municipales en recibos bimestrales, y los no satisfechos incurrirán en el recargo de prórroga del 5% durante el plazo de 15 días contados a partir del siguiente de transcurridos otros quince del intento de cobro y de no ser satisfechos en dicho plazo, pasarán a la vía ejecutiva del apremio, con los recargos correspondientes.

Lo que se hace público para general conocimiento.

Figueras, 24 de agosto de 1977.

El Alcalde,

ROBO IMPERDONABLE

Hace pocos días, el popular "Emilio" fue robado por unos mozalbetes. El hecho, de por sí lamentable, tiene el agravante lógico de haberlo cometido sobre una persona ciega. Si se acuerdan los lectores, 9 PAÍS, hace ya bastantes semanas, publicó un interesante reportaje sobre los ciegos de la ciudad y sus problemas actuales. Un ciudadano ejemplar nos ha remitido una carta dando acertada solución a este problema con la implantación de una caseta del O.N.C.E. para que estas personas tengan un lugar

Constitució de la "Comissió 11 de setembre"

Per tal de preparar els actes de la Diada Nacional de Catalunya

Amb motiu de la propera celebració de la Diada Nacional de Catalunya, s'ha format a Figueres la "Comissió 11 de setembre", per tal de preparar els actes de l'esmentada diada.

Formen la Comissió els partits polítics, organitzacions sindicals i entitats culturals i recreatives següent: CDC, FNC, PSC (r), Estat Català, FSC (PSOE), PSC (c), ERC, PSUC, MUM, Lliga Comunista, JSC, MJSC, JCC, Joventuts ERC, Comissió de Moviments Juvenils, CC.OO., UGT, Grup Art i Treball, Congrés de Cul-

tura Catalana, Centre Excursionista Empordanès, Agrupament Jonquerc, Grup TRUC de l'Escotisme, Foment de la Sardana i Assemblea de l'Alt Empordà.

Han quedat formades dues subcomissions: la tècnica-econòmica i l'en-carregada de redactar una crida i un manifest.

La "Comissió 11 de setembre", que queda oberta a tots els altres partits i entitats que s'hi vulguin adherir, comunica que la propera reunió tindrà lloc dimecres, dia 31 d'agost, a les 10 de la nit, al local del Centre Excursionista Empordanès.

Creació d'un front de joves figuerencs

Per tal de reivindicar llurs drets

Diferents grups, organitzacions i partits polítics de Figueres es reuniren, per tal de crear un organisme unitari integrat per tot tipus de forces joves de la nostra ciutat.

Aquets organisme pretén dirigir les seves actuacions de cara a tota la problemàtica en què es troba el jovent actualment: des de lluitar per aconseguir zones d'esbarjo per a la mainada fins a tenir una presentació en el proper ajuntament democràtic, tot passant per la solució de les necessitats més urgents de conscienciació i activació de la joventut, mitjançant conferències, col·loquis, seminaris d'estiu, etc.

Assitirem a la reunió, diferents representants de partits i organitzacions: PSC (r), CDC, OJE, Front de Joves del MUM, JCC, Escoltisme, TRUC, MIJAC (Bon Pastor) i mem-

bres independents. ERC, MIJAC (Poble Nou), Centre Excursionista i PSC (c) no respongueren a la convocatòria.

El funcionament de l'organisme serà semblant al de l'Assemblea de l'Alt Empordà. El secretariat el formaran un representant de cada grup i es convocaran assemblees plenàries quan hom ho cregui convenient.

PROPOSTES

De les propostes informals presentades, cal remarcar:

—Activació de la campanya del dret de vot al 18 anys.

—Que el local de la "Delegació de la Joventut" passi a ésser el Casal de la Joventut.

—Integració a la comissió comarcal

encarregada d'organitzar la Diada de l'11 de setembre a l'Empordà.

—Elaboració d'un estudi complert i detallat sobre la problemàtica juvenil a Figueres, i

—Preparació d'una campanya de conscienciació cultural dirigida als centres d'ensenyament.

CRIDA

Abans d'acabar-se la reunió, es va insistir en la necessitat de fer una crida general a totes les organitzacions i joves independents, per tal que s'assisteixi a la propera reunió, que tindrà lloc als locals de la "Casa de la Joventud" dimecres, dia 31 d'agost.

Jordi Gratacós

"Que la inscripció sigui immediatament canviada o que el monolit sigui retirat"

Petició oficial de l'ERC entorn del monument als "Caídos"

L'Esquerra Republicana de Catalunya, després de la nota de protesta feta pública darrerament per la discriminació que suposa el monument que hi ha a Figueres dedicat als "Caídos", ha adreçat una instància al batlle de la capital de l'Alt Empordà, on sol·licita oficialment el canvi de la inscripció que hi figura, "inscripció tan poc adient —assenyala— amb l'inici de l'actual clima de convivència democràtica".

Així, i en l'esmentat escrit, ERC, després de recordar que 9 PAÍS (n.º 17) publicà un comunicat de la Comarcal de l'Esquerra Republicana de

Catalunya sobre el cas, que trobà resò a les pàgines de diversos diaris barcelonins, demana a l'alcalde-president de l'Ajuntament figuerenc que la inscripció "Caídos por Dios y por España" sigui substituïda immediatament, després d'afegir-hi els qui hi manquen (i dintre la setmana següent a la presentació de la instància, que porta data del 24 d'agost), per una altra que

digui: "Als caiguts figuerencs del 36-39. Pro memòria", o bé que el monolit sigui retirat del seu amplaçament actual i guardat en qualsevol magatzem municipal.

Com es recordarà, ERC considera que caiguts per la Pàtria n'ha molts més dels incrits en el monument. "Llur sacrifici, dels uns i dels altres —deia el comunicat—, que nosaltres lamentem per tots els conceptes, sobretot pel de no haver-lo provocat, és digne de respecte i mereixedor de recordança, però no ha d'ésser solament (el monument) dedicat a uns".

Vacances

Els doctors Pompeu de Morlins Roger i Manuel Javaloyas i de Morlins han passat uns dies de vacances a Figueres. Els esmentats doctors són el fill i el net, respectivament, del recordat metge Manuel Morlins i Aulet, que exercí la seva professió a la nostra ciutat, així com també a Maçanet de Cabrenys, d'on fou batlle en temps de la República. Morí a l'exili el dia 19 de setembre de l'any 1940.

Automóviles GARCIA

En Venta

Renault R-5 B-1139-AF	Seat 1430 Perfecto
Renault R-6 GR-2045-A	Seat 850 Especial 4 puertas
Renault R-8 GE-75-	Seat 600 E G-4068-B
Segunda Serie	Seat 600 E GE-97032
Seat 127 GE-0918-B	Seat 127 GE-4218-B

Puestos a punto y revisados

Facilidades de pago

c/. La Junquera, 27, Tel. 50 51 31 - FIGUERAS

Debutà, amb gran èxit, la cobla infantil "Els Vailets"

És la tercera d'aquest tipus que s'ha creat a Catalunya

Divendres, a Vilatenim, avui barri figuerenc, se celebrà la "I Nit de Sardanes", organitzada pel Foment de la Sardana Pep Ventura, amb la finalitat de trencar amb la monotonia de la programació de l'entitat i, sobretot, per tal d'aconseguir de fer un aplec durant els mesos d'estiu, cosa molt difícil de realitzar amb èxit total a les hores diurnes, per raó del calor i de l'èxode dels sardanistes cap als llocs d'estiueig. En aquesta "I Nit de Sardanes", hi intervingueren les cobles "Girona", "La Principal d'Olot" i "Miramar".

DEBUT D'"ELS VAILETS"

Però la veritable notícia de la "Nit" fou el debut de la cobla infantil "Els Vailets". La nova cobla va sorgir com a idea, després de les Festes de la Santa Creu, quan hom suggerí a la directora de l'anomenada Escola de Música d'Arts i Oficis aquesta nova activitat per als seus alumnes. Després, vingué l'aprenentatge dels difícils instruments de cobla i les sessions d'assaig, fins a arribar al resultat que tot el públic tingué ocasió de comprovar divendres, a la nit, quan "Els Vailets" interpretaren les sardanes "Girona aimada", "Carícies" i "Tossa bonica".

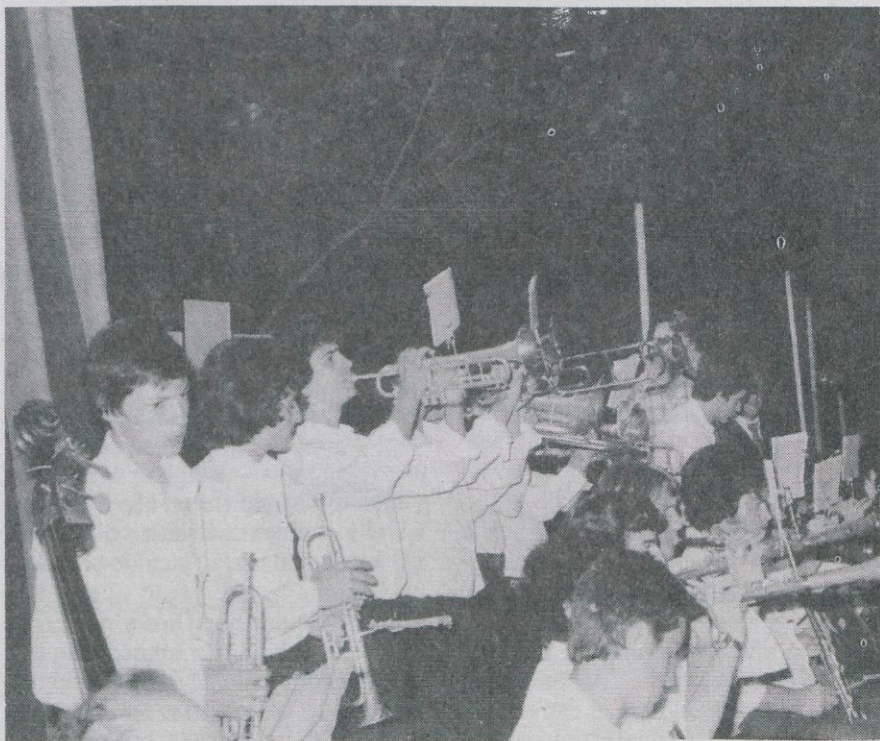
Aquesta és la tercera cobla infantil que es crea al nostre país, després de la de Blanes, que ara celebra el seu desè aniversari, i de la "Jovenívola", de Sabadell. L'edat dels nous músics figuerencs va des dels 13 anys, que té un dels trombonistes, fins al 18, que té aquell que bufa una tenora.

TOTHOM CONTENT

Un cop acabada l'última sardana d'"Els Vailets", la seva directora, Camil·la Lloret, pujà a l'empostissat,

on escoltà els sincers aplaudiments de tot el públic. Més tard, ens diria, visiblement emocionada, que els resultats l'havien deixada molt satisfeta. Ens explicà, també, la curta història de la cobla i ens va fer veure la dificultat que suposa la compra dels instru-

les cobles que tindrà Figueres, amb la qual cosa es reafirmarà el nom de la ciutat en el món sardanístic. I afegí que el Foment recolzarà aquesta nova formació, ja que creu que és un gran pas en l'ensenyament dels instruments de cobla.

ments, així com també la de trobar mainada que els toquin, sobretot els tibles i les tenores. Nosaltres suposem que, per això, alguns d'aquests instruments els toquen alumnes de l'Escola que ja han tingut alguna experiència com a professionals.

El públic va quedar satisfet i sorprès de la qualitat dels joves músics, i així ho manifestà, com ja hem dit, amb llurs aplaudiments. Tot eren comentaris i opinions. Jaume Cristau, músic i compositor figuerenc, manifestà que la cobla ha tingut molt bon començament i que pot servir de molt de cara a la formació de nous músics per a la renovació de les actuals cobles-orquestres. Josep Puigmal, president del Foment, per la seva banda, afirmà que amb aquesta ja seran tres

COMPOSICIÓ DE LA COBLA "ELS VAILETS"

Flabiol, Rafael-Iñaki Ramírez; primer tenor, Carles Cantenys; segon tenor, Jaume Font; tercer tenor, José Antonio Ramírez; primer tible, Joan Planes; segon tible, Joan Ferrer; tercer tible, Josep Martín; primer trompeta, Jaume Sánchez; segon trompeta, Josep Devesa; tercer trompeta, Joaquim Revidiego; trombons, Ismael Suñer i Nicolàs Ramírez; primer fiscorn, Manuel Fernández, i contrabaix, Albert Almarza.

A. Gumbau

Palamós

“Proa”: trist final en mans del batlle
Fa un any que plegà l'única revista que tenia la vila

En un intent de comunicació al poble, l'Assemblea de Catalunya, a Palamós, ha editat unes fulles informatives que ha posat al servei dels palamosins.

A la seva primera plana, recorda a la vila que aviat farà un any que la revista “Proa” no surt al carrer. “Des de llavors —diu—, els palamosins ens hem hagut de comunicar pel sistema del tarí-tam, d'orella a orella.” I ens recorda, també, el trist final de la revista amb aquestes paraules:

“Va arribar un moment que “Proa” va rebre el primer alè de la democràcia, de la llibertat. El que llavors era director, amb una visió realista de la situació, va obrir, encara que no de bat a bat, les portes. El destí va trencar de sobte aquella etapa i per “decreto ley” es va col·locar a la direcció el encara avui batlle de Palamós, se-

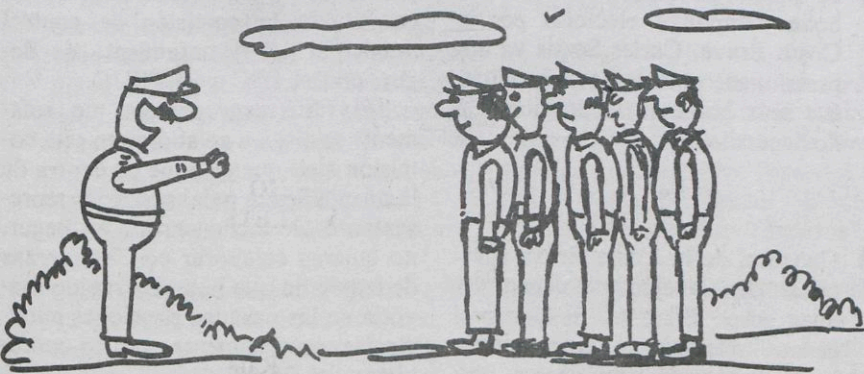
nyor Fernández Subirà.”

“Com era de preveure —continua dient—, l'experiència va ser poc més que desastrosa. La manca total de coordinació entre redactors, col·laboradors i direcció, els cops de tissors del senyor Fernández als articles que no li anaven gaire bé, fos a ell fos als qui creuen que encara a Palamós es pot dominar des d'una posició social o política; el desconcert i desànim que es va anar menjant de mica en mica l'empenta dels qui lluitaven per una nova “Proa” al servei del poble; i la barra de tot un consistori que va trigar quasi sis mesos per respondre una carta adreçada per un grup de palamosins que s'havien reunit per tal d'intentar salvar la revista.”

El resultat ja el sabem: no hi ha “Proa”; no hi ha comunicació a Palamós.

Comentario palafrugellense

El anterior noticiario trajo consigo no poca miga. Recuerden que hablabamos de la policia municipal, y así el responsable de este cuerpo reunió a toda la plantilla por tal de pedir explicaciones a los felicitadores, a saber a aquellos componentes que nos felicitaron por la crítica objetiva publicada anteriormente y saber con pelos y señales el porqué de esta actitud.

Como es lógico en cosas de este tipo —las reprimendas no suelen gustar a nadie, a menos que se sea masoquista— nadie felicitó a nadie, pero sí salieron a relucir otros temas crematísticos y la democracia parece que entró inclusive un poco por la débil luz renovadora de la ventana. Mejor y que se note.

Pero también resulta curioso que el responsable de la policia no contento con el tanteo se dirigió al Alcalde por tal de pedir alguna cabeza—la mía— tomando medidas represivas hacia la información veraz que se pretende acometer desde 9 PAÍS. Por fortuna, el señor Rutllant se mostró más lógico, admitió la crítica como buena, o si no fue así al menos la admitió, lo que le agradecemos, y le soltó al sargento —según nos cuenta persona de toda confianza y allegada a las altas esferas municipales— aquello de: “Qué quiere que le haga, si a mí me dice más que a usted”, resabio refrán castellano adaptado a la forma de obrar de los ediles bajoampurdaneses.

X. A.

LA DEPURADORA COMARCAL

Entorn de la depuradora comarcal (Palamós-Palafrugell-Calonge), l'Assemblea de Catalunya a Palamós ha denunciat “la manca d'informació al poble, car en un cas així s'hauria de donar informació i explicacions de quina és la situació, quins problemes hi ha i prendre con més democràticament possible unes solucions.”

Com anuncia 9 PAÍS, una comissió integrada per independents i membres de partits polítics demanà audiència al governador civil. El governador va dir que donaria compte a l'alcalde de Palamós de les inquietuds que se li havien expressat, per tal que manifestés una postura més oberta al diàleg amb el poble.

L'Assemblea creu convenient de fer un debat públic sobre la depuradora, on amb l'ajut de tècnics documentats, el poble pugui informar-se de l'efectivitat de la depuradora, el nombre de municipis, instal·lació, funcionament, etc.

Xavier de Lerma

Llança

Al Centre Cultural, ens oferí un extraordinari concert de guitarra el barceloní Francesc de Paula. La primera part, que executà tot sol, portava per títol: “Homenatge a Héctor Villalobos”. A la continuació, acompanyat per l'orquestra de cambra “Catalònia”, oferí el “Concert en re major”, de Vivaldi.

La seva actuació fou molt aplaudida per públic present.

CONCURS-EXPOSICIÓ DE GOSSOS DE RAÇA

Aquest concurs, que aquest any ha assolit la seva segona edició, ha portat al local del “Pati Blanc” una animació insospitada. Cent vint-i-sis gossos han concursat a les diferents categories. Alguns del país, però també molts estrangers. Des de petits “chihuahuas” i “pekinesos” fins a corpulents “pastors alemanys”, “dogos”, “boxers” i un enorme “mastí del Pirineu”, passant per totes les espècies de gossos de caça, guarda i companyia.

L'organització ha estat de la Delegació Local de la Real Societat Canina de Catalunya. Director del concurs, el senyor Rafael Avila.

El públic, nombrós, ha fet cap al “Pati Blanc” amb curiositat. Llàstima que, a la tarda, la pluja ha espatllat una mica la cloenda.

Josep M. Salvatella

Portbou

Mercado animado. - Un grupo de jóvenes pernocta en "platja petita"

Desde hace unos meses, funciona un auténtico mercado. Llegan vendedores de todas partes y, para su fácil instalación, el Ayuntamiento ha cerrado los viernes la calle Enrique Granados a la circulación rodada. Este verano ha tomado un considerable auge.

Ropas, bisutería, cacharrería y también el pintor ambulante que expone sus obras en la acera, mientras en el caballete trabaja en el último cuadro de cada mañana. Este mercado de los viernes se instala, como dijimos, en la calle Enrique Granados, que es la continuación de la —cosas de los nombres— calle del Mercado.

"HIPPIES", EN LA "PLATJA PETITA"

Un montón de jóvenes —que la gente llama "hippies" han tomado como

suya la "Platja Petita"; y allí, cada noche, junto a los restos del nido de ametralladoras, organizan su "hotel las estrellas". Si llueve, cosa nada rara este año, duermen bajo los soportales del flamante Ayuntamiento.

Los vecinos no están muy conformes con todo esto, porque dicen que dejan la playa sucia. Pero allí están. Hace unas noches, quise charlar con ellos. Y me instalé junto a la fogata que les da luz y calor. Claro que el calor también lo consiguen a base de sangría en la que participé.

Son muchachos de muy distintas nacionalidades y la mayoría estudiantes. Al amanecer, forman una larga línea de bultos. Dentro de sus sacos de dormir, bajo los primeros rayos de sol, junto a las ruinas de la fortificación, parecen, de nuevo, aquellos soldados que durante la guerra vigilaban y adivinaban la presencia del "Cana-

rias", el coco de la costa. Les pregunté cuándo partían y me contestaron que cuando tuvieran dinero para el viaje.

J.

Begur

Caso insólito: PSP (c) y PSUC, a la greña con PSC (r)

En Begur se ha producido un caso insólito, a tenor del comunicado que nos facilitan los representantes locales del PSC-C y PSUC de aquella villa, referente a las dificultades que tienen con el PSC-Reagrupament cara a la formación de la Comisión municipal y que dice:

"El PSC(reagrupament) controla a las fuerzas de la oposición. Se ha constituido la comisión de control municipal del Ayuntamiento de Begur, con el PSC y el PSUC.

"El PSC(reagrupament) no solamente se niega a colaborar en esta comisión sino que se pone en contra de la misma. Según palabras de los representantes de dicho partido en Begur, no quieren colaborar con las fuerzas de izquierda que han conseguido mayoría en las pasadas elecciones municipales, especialmente con los comunistas del PSUC.

"Nosotros creemos que su postura es de apoyo al actual consistorio con su alcade al frente, dejando de lado las fuerzas del trabajo.

"Los militantes del PSUC y del PSC lamentando profundamente esta postura consideran, no obstante, que los votos conseguidos en las últimas elecciones legislativas les dan suficiente autoridad moral para constituir la comisión como así lo han hecho".

Engrunes

Creu més famosa de l'Empordà?
Tots hi hauríem d'ajudar a assegurar-la.

* * *

4 El president Suárez ha fet una bona campanya electoral per la Costa Brava. Carles Sentís va impressionant amb la seva habilitat. Els seus homes a la província ja ho necessiten.

* * *

1 A la Costa Brava s'han fet vertaders abusos urbanístics i contra el paisatge. Els projectes sempre han tingut pare i beneficiari. Pare: l'autor (suposem que un tècnic titulat). Beneficiari: el qui hi feia la inversió i el negoci. ¿Tots han portat la conformitat del Col·legi Oficial corresponent?

* * *

2 Port-Lligat és un paratge apropiat per a fer-hi negoci. Per què no s'hi ha fet cap urbanització? Com s'ha conservat? Perquè l'any 1953 el ministre Ruíz Jiménez hi creà un Patronat.

Vertaderament, varien els resultats entre Patronat per a protegir el paisatge i Patronat de promoció del turisme.

Ara sembla que a Port-Lligat s'anuncien obres. Què farà el Patronat?

* * *

3 Atenció: Oviedo. Robatori a la Cambra Santa. ¿Pensem en la

X. X.

X. A.

La Selva de Mar Perduts en el bosc

Uns estijuejants acaben de passar unes hores d'angoixa perduts a la muntanya. Aquets, tota una família, se'n van anar a visitar el el Monestir de Sant Pere de Roda i el Castell de Sant Salvador.

Amants, probablement, de l'excursionisme, el pare i tres fills tenen el coratge d'emprendre el retorn de Sant Salvador muntanya avall, pel dret, amb la intenció d'arribar a La Selva de Mar.

Desconeixedors de l'indret, és una temeritat.

Tot vorejant els "Tres Pedregats" i evitant el "Salt del Moro", de moment no ho troben difícil, car no hi ha gaires mates ni arbres i, en cas de necessitat, sempre s'hi pot aplicar aquell adagi que diu: "Baixada avall les carabasses rodolen" Però s'endinsen pel bosc de la "Roca del llamp", gairebé impossible de travessar, si no és a canvi de sortir-me molt malparat.

La tarda avançada, perduts, aquella gent conscients massa tard que havien obrat amb lleugeresa, comencen a cridar demanant auxili.

Des de l'"Horta d'en Cervera", en Benet abandona momentàniament la feina d'hortolà i prou s'esforça cridant tant com pot per fer-los entendre que tirin cap a l'esquerra, vers "Els Gatiens", que és per on tenen més probabilitat de sortida.

No l'entenen i, aclaparats per la desgràcia, troben redós a la "Cova Fosca", on decideixen passar la nit negra que ja els ha caigut al damunt.

Sortosament per a ells, en Benet se'n va al poble i dona l'alarma.

Coneixedors de la muntanya, experts caçadors que tenen el terme apamat de tant córrer darrera perdus, conills i senglars, en Lluís i en Joaquim (oncle i nebot per més detalls), deixen el sopar damunt la taula i emprenen, decidits i equipats amb

llenternes, l'abrupte camí vell de "Les Mines". Amb quatre gambades, com qui diu, es presenten davant la "Cova Fosca", on són rebuts amb els braços oberts i llàgrimes als ulls pels perduts en el bosc, abatuts i penedit del seu atreviment.

Fàcilment, arriben al poble. Tot ha quedat reduït, per sort, a un gran espant.

Hem relatat aquest fet per dos motius. Primer, perquè serveixi de lliçó als excursionistes que no coneixen les nostres muntanyes, malauradament avui sense camins transitables i, per tant, amb massa probabilitats de perdre-s'hi. Segon, per remarcar i aplaudir la gesta coratiosa d'uns homes de La Selva de Mar que, sense considerar perills i sacrificis, s'han llançat, desinteressadament, a l'ajuda d'uns desconeixuts en situació desesperada.

Jaume Quintana

Darnius Diumenge, el tradicional Ajust de Sant Esteve del Llop

Sota l'organització del Centre Excursionista Empordanès, diumenge se celebrarà a Darnius el tradicional aplec anomenat Ajust de Sant Esteve del Llop, que cada any aconsegueix reunir una bona quantitat de gent de tot l'Alt Empordà i, fins i tot, d'algunes localitats del Rosselló o de la Catalunya Nord, com ara s'acostuma dir.

El programa serà el següent: a les 12 del matí, missa resada a l'ermita de Sant Esteve i sardanes. A les 4 de la tarda, audició de sardanes; a les 5, jocs infantils i sorpreses, i a les 6, ballets populars tradicionals de Sant Esteve i sardanes. Tots els actes seran amenitzats per la cobla-orquesta "Camprodon".

Per últim, cal dir que hi haurà un servei de "snack-bar" sota el suro de la plaça de l'ermita i que els figuerencs que vulguin anar a l'Ajust poden inscriure's al Centre Excursionista Empordanès (Casino Menestral), d'on diumenge hom sortirà cap a Darnius a les 8 del matí.

Sant Pere Pescador

"Xerrada" en la Plaza de la Iglesia, organizada por los ocupantes de los "aiguamolls"

Un centenar de personas asistieron el pasado sábado, por la tarde, a la "xerrada" convocada en la Plaza de la Iglesia de Sant Pere Pescador por la "Asamblea permanente d'ocupants dels aiguamolls empordanesos".

Tomaron parte en la misma, el geólogo Enric Sánchez, que explicó las repercusiones y el problema de la salinización, en el caso de construirse la urbanización Fluvià-Marina, y la abogado Conxita Ribas, la cual dio cuenta de haberse iniciado un estudio al respecto por parte de un equipo de ingenieros.

Asimismo, los miembros de la "Asamblea Democrática d'Artistes de Girona", propusieron exigir a los organismos competentes la apertura de la gola, que impide a los pescadores de Sant Pere sacar sus barcas al mar.

Cabe señalar que, desde el principio, existió una postura "boicoteadora" por parte del secretario del cons-

tructor de la urbanización Fluvià-Marina, quien quiso convencer al pueblo de la importancia de ésta.

J.G.R.

Més de
7.000
persones
llegeixen
cada setmana

9PAIS

CUESTIÓN DE GRIFOS

Aunque no somos expertos en dirigir cartas a nuestro señor Alcalde, sí nos atrevemos a hacerlo por mediación de 9 PAÍS.

Con gran satisfacción por nuestra parte, vemos que la iluminación de la Rambla no es la última obra efectuada por el actual consistorio, tal como se preguntaba este periódico hace unas semanas, pues se han vuelto a poner en funcionamiento las fuentes existentes en las escaleras del "Jardí Enric Morera", más conocido por los viejos y los de mediana edad, como "L'Era d'en Deseia", después de unos veintitantos años de estar prodriamos decir que atascadas.

Lo que extrañamos son los grifos, que en lugar de poner los de botón, clásicos en las fuentes de calle, han puesto los que vemos en las casas particulares, principalmente en los lavaderos. Si lo han hecho así, por algo será. Nosotros no somos quién para ir a un fontanero y decirle lo que ha de hacer.

Gracias, señor Alcalde, a usted y a todas las personas que desde este Ayuntamiento se preocupan de embellecer nuestra ciudad, y Dios quiera que cuando tenga que haber un cambio de consistorio, el nuevo se preocupe tanto de Figueres como el actual.

*Unos vecinos de "L'Era d'en Deseia".
(Figueres)*

**UNA ENHORABONA, PERÒ,
QUE TÉ MÉS DE PERÒ QUE
D'ENHORABONA**

A Martí Carlé, por el suelto "Enhorabona, però", publicado en 9 PAÍS nº 18, de fecha 24-30 Agosto.

En primer lugar, muy agradecido por tu enhorabuena, pero sin hipocresías hubiera estado mejor. En segundo lugar, antes de hablar de socialismo y años de oposición, infórmate un poco. No intentes enseñarnos política con la A. o con la Ed. No nos til-

des de españolistas por tan poca cosa, pues, a mí, de pequeño, por desgracia, me enseñaron a escribir Figueras, con A. y nadie me ha llamado mal catalán y conste que yo no he necesitado tiempo para tomar conciencia ni para conocer el carácter nacional de Catalunya, pues soy figuerense y llevo sangre catalana, no obstante lo cual no me siento aún capaz para escribirte en catalán. ¿Sabes por qué? Pues, muy sencillo: tengo miedo a que te atrevas a juzgarme más o menos catalán por las faltas de ortografía que pudieran deslizarse y eso no te lo perdonaría.

Respeto, como respetamos todos en el PSOE, cualquier postura, pero (ahora soy yo el del "pero") que sea constructiva y que no se nos intente cerrar el paso firme y sin hipocresías hacia una **CATALUNYA MÉS JUSTA, MÉS RICA I MÉS PLENA, PERÒ DE BONS CATALANS DE FETS, NO D'ARTICLES.**

*TOMÀS, del PSOE
(Figueres)*

**Una nueva dirección que
ya está de moda.**

**Calle Gerona, 21
Figueras**

DESCAMPS Albert Berta

Ropa de casa • style primrose bordier

Carta oberta a l'Alcalde de Figueres

Benvolgut Pere:

Els fets són tossuts. Per més que t'entestis a no voler reconèixer la Comissió Democràtica de Control Municipal no aconseguiràs canviar els resultats electorals del quinze de juny. Aquell dia els partits d'oposició democràtica assolírem majoritàriament la confiança dels figuerencs. Aquesta és la realitat. Una realitat que evidentment no recolza ni explícitament ni implícitament una legalitat franquista d'alcaldes nomenats, sinó que restableix una legitimitat democràtica de batlles elegits.

Per això va constituir-se la Comissió Democràtica de Control Municipal, perquè l'actual consistori no respon a les exigències del quinze de juny, perquè tenim la indestructible voluntat de servir la ciutat i perquè volem facilitar el pas d'una situació —sortosament superada— a l'altra, però sense dimitir de la responsabilitat que el pes dels vots populars col·loca damunt les espatlles dels partits que representem.

Has escollit una tàctica dilatòria. Has fet qüestió de la representativitat. Oblides que en la pràctica democràtica —i en aquesta comissió només hi ha partits d'oposició democràtica— la secció local d'un partit és el mateix partit en aquella població, i per tant té competència suficient per a representar-lo davant l'alcaldia. Recordes l'entrevista del dinou de juliol? Acordàrem que et portàrem la llista dels representants de cada partit a Fi-

gueres. Ho hem fet. Acordàrem, plegats, que quan tindries els noms ens convocaries. Ho estem esperant.

A l'entrevista que publica 9 PAÍS la setmana passada dius que la llista abans esmentada té les característiques d'un anònim. També t'afanyes, després, a dir que no ho és. Naturalment. Una llista rebuda a la teva secretaria particular de mans d'un dels viut ciutadans —que coneixes perfectament—, amb els quals acordares que te la portessin, no és ni ha estat mai un anònim, per més que hi manqui la data o la signatura.

Dius també que no et molesta que vulguem controlar l'ajuntament. No ens estranya perquè de moment no reconeixent la Comissió Democràtica de Control Municipal has evitat aquest control.

Amb la franquesa: no has pensat que la teva actitud pot despertar sospites entre la malintencionada ciutadania?

Per la nostra part, però, com diu el poeta "Direm la veritat, sense repòs, per l'honor de servir, sota els peus de tots" (S Espriu). Treballarem en el mateix sentit des de dins o des de fora de l'ajuntament. Amb absoluta transparència. Perquè —ja ho dèiem al començament— els fets, Pere, són tossuts.

Afectuosament,

Comissió Democràtica de Control Municipal

Un exemple

El nostre col·laborador, l'escriptor Joan Guillaumet, va passar l'altre dia per Torroella de Montgrí i li va cridar l'atenció que estigués escrit en català, tot respectant la toponomia de la terra, el nom d'un establiment comercial. Per això, va fer aquesta fotografia. Perquè la publiquem, a fi que hom imiti l'exemple que dona aquest taller d'automòbils.

9PAÍS

**Telèfon
50 57 63**

U.G.T.: un sindicat

Entrevista amb els membres del

El proper dia 17 de setembre, un dissabte per més detalls, tindrà lloc a Figueres la presentació "oficial" de la U. G. T. Per aquest motiu, hem cregut interessant mantenir una xerrada amb algunes persones de l'esmentat sindicat, que formen el comitè local "ugetista" figuerenc.

LA HISTÒRIA

Quasi sense preàmbuls, vaig dirigir la meua primera pregunta al senyor Amargant:

en els primers anys del nostre segle, fou fonamental per al desenvolupament del treballador a Espanya. Després, anà una mica de cap per avall durant la dictadura de Primo de Rivera, dins que tornà a fer-se forta en els primers anys de la dècada dels trenta. A partir de la guerra civil, crec que ha estat l'únic sindicat que s'ha mantingut sempre, a l'exili, concretament a França, Alemanya, Suïssa i Sud-Amèrica.

—Bé, Això ha estat una mica l'història d'U. G. T. Del trenta-sis cap ací, han passat una pila d'anys, i voldria

U. G. T. — P. S. O. E.?

—Hem sentit dir que U. G. T. està íntimament lligada amb el P. S. O. E. Què ens en pot dir d'això?

—Cal dir que U. G. T. va ser fundat pels mateixos que van fundar el P. S. O. E, i sempre ha estat un sindicat lligat a aquest partit socialista Malgrat això, el fet de ser ara de la U. G. T. no comporta cap lligam amb cap partit socialista, ja que la qüestió dels partits i els sindicats és completament independent.

Preguntem ara a Josep Hernández,

“A canvi de 200 pessetes mensuals, oferim diversos serveis: informació laboral, assessoria jurídica, etc.”

—Què és o què ha estat U. G. T.? Fem-ne una mica d'història.

—Les sigles U. G. T., com tothom ja sap, signifiquen Unió General de Treballadors. Aquest sindicat democràtic i treballador, que fou fundat l'any 1888 per Pablo Iglesias, a Barcelona, va començar, cal dir-ho, en el ram de les arts gràfiques La tasca d'U. G. T.,

saber el que ara, en l'actualitat, és i ofereix U. G. T.

—Com tot sindicat, U. G. T. ofereix la col·laboració i ajuda als treballadors dins de la patronal, sempre remarquant que és un sindicat democràtic i que les coses es porten, en tot moment, a discussió sobre la taula.

home de les finances d'U. G. T., a Figueres:

—El vostre sindicat ofereix un seguit de serveis a canvi de qualcom concret. A canvi de què?

—Doncs, ni més ni menys, a canvi d'una quota, estipulada, per ara, en dues-cèntes pessetes mensuals. Oferim serveis, com és la informació laboral; assessoria jurídica, servida per un equip d'advocats de Girona, els quals es traslladen a Figueres un cop per setmana; assistència gratuïta d'aquests advocats, en cas d'haver d'anar a Magistratura, i tantes altres coses més.

—Quin nombre de militants teniu, en l'actualitat?

—Per ara, el nombre és força reduït. Esperem, però, que cap a finals d'any arribem a la ratlla del miler.

—A la comarca de Figueres?

—Sí, sí Efectivament.

DE MOMENT, FUNCIONEN FIGUERES I LLANÇÀ

—Burocràticament, com funcionen?

—Bàsicament, funcionem per unions locals, de les quals comptem

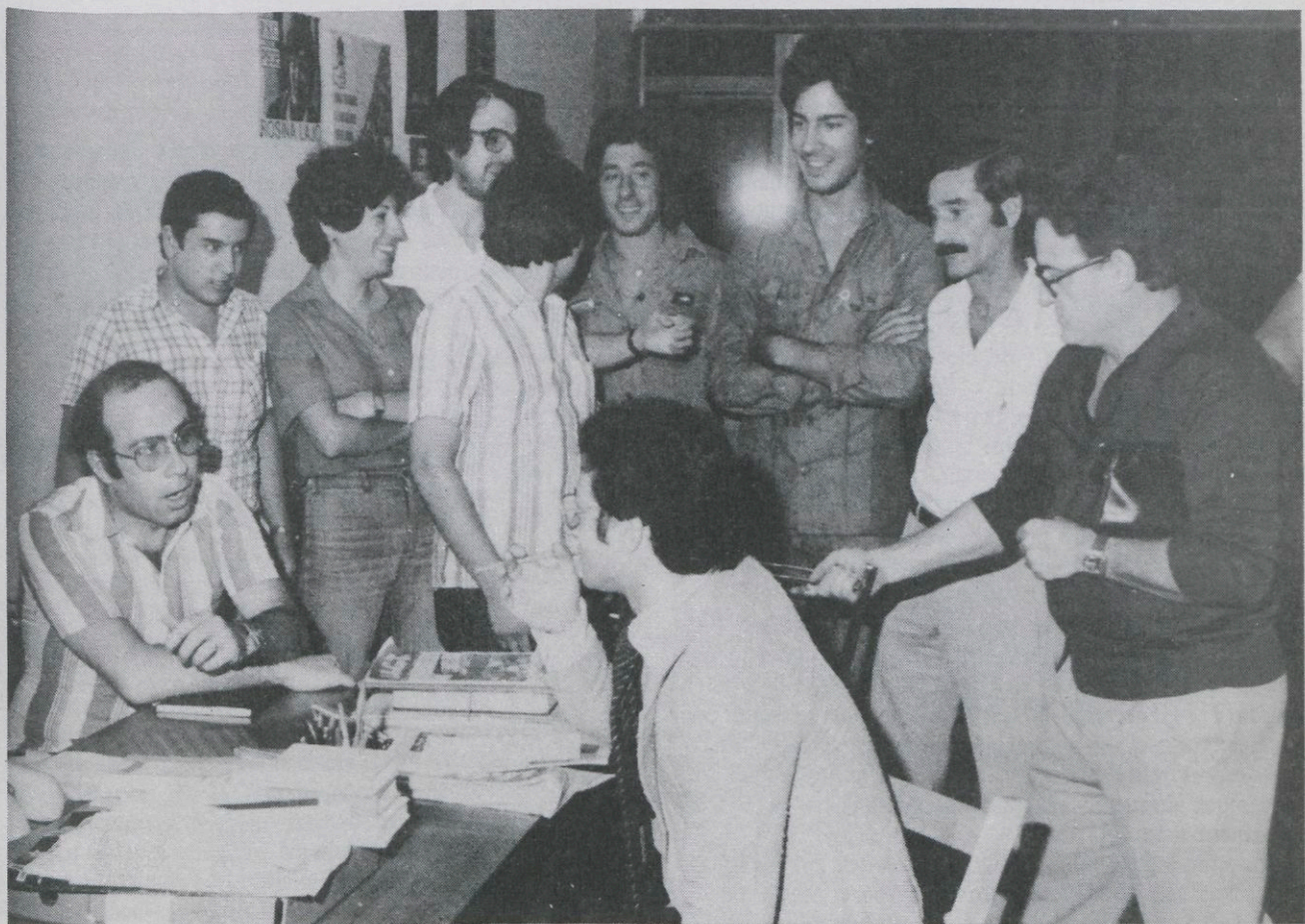
**CARROCERIAS
LARUMBE**

c/salinas s/n - tel. 50 05 22 - figueras

URBANIZACION CAPALLERA
Inauguración 5 de septiembre

que mai no ha mort

comitè de la capital de l'Alt Empordà

Un moment de l'entrevista que Antoni Godoy mantingué amb els membres figuerencs de la U.G.T.

ara amb la de Figueres, que fa el paper de comarcal, i la de Llançà També hi ha per crear la de Roses Aquestes unions comarcals passen a formar la provincial, i les provincials fan la nacional, entenent per nacional Catalunya.

Demanem a Martí:

—El dia 17, què farà U.G.T. a Fi-

pordà, ja que encara no hem tingut cap contacte al carrer També es tractarà d'aprofitar l'acte per a fer afiliats.

PUNT FINAL

Queden encara moltes coses per a fer i moltes coses per a pulir. Però la U.

secretari general de Catalunya; Joan Alamillo, adjunt a la secretaria d'organització; Paco Fernández, del comitè d'U.G.T. de Girona; Toni Puigvert, secretari d'organització del Baix Empordà, i Josep Hernández, que és l'encarregat de les finances d'U.G.T. a Figueres.

I ací queda aquesta informació so-

El proper dia 17, míting de presentació "oficial" a Figueres

gueses?

—De fet' el míting d'U.G.T. del 17 serà el Primer acte públic que farem a Figueres, o més ben dit, a l'Alt Em-

G.T. està ja en marxa a l'Alt Empordà i així ens ho demostrarà el proper dia 17 de setembre, amb el míting, en el qual parlaran Lluís Fuertes, que és el

bre el paper, per si a algú li pot ser d'utilitat.

Antoni Godoy i Tomàs

**Ernest Lluch, diputat,
escriu per a 9 PAÍS**

Els diners dels municipis de la Costa Brava

Tota democràcia dinàmica no esgota la seva acció un dia cada quatre o cinc anys, sinó que continuament té un programa davant seu que va omplint de contingut. Això és tant més cert quan tenim davant nostre una àmplia agenda: restabliment de la Generalitat, retorn de l'Honorable President, Estatut d'Autonomia, Diada Nacional de l'Onze de Setembre, Llei de llibertats i garanties sindicals, Constitució democràtica i eleccions municipals. Els Socialistes de Catalunya pensem, com d'altres forces, que les eleccions municipals es realitzaran dins del marc de la Generalitat i d'una Llei de règim municipal i local votada pel Parlament de Catalunya. La realitat municipal amb la qual ens enfrontarem no solament és la d'un sistema antidemocràtic, sinó també amb problemes econòmics especialment greus i que caldrà resoldre amb fermesa i responsabilitat.

Es ben sabut que els ajuntaments han representat des del punt de vista financer un paper estrictament reduït, o dit amb més precisió, marginal. El fet és clara conseqüència d'un sistema centralista i ja l'hagué de resoldre la Mancomunitat i la Generalitat. Si tant una com l'altra veieren com era més fàcil, per dir-ho d'alguna manera, assolir el "fuero" que després rebre l'"huevo", no caldrà subratllar les dificultats que tingueren ambdues institucions per a fer front dignament a la vida local.

El sector municipal és reduït, però el que és més important per el cas de la Costa Brava és que, a més a més, és rígid. Dit d'una altra manera, els ingressos municipals no estan directament connectats amb el creixement turístic i, per tant, de les despeses necessàries per a fer front a noves necessitats col·lectives. Una bona mostra d'aquesta rigidesa és que els pressupostes estan en funció dels habitants més que dels habitatges (mesura disponible del turisme). Així el 1975 la Costa Brava tenia 6.920 pessetes per habitatge, mentre que la resta de comarques gironines 7.500 i la resta del Principat (sense Barcelona ciutat) 8.258.

Aquestes idees que fins ara ja eren conegudes ho són ara amb més precisió, gràcies a un estudi de Ramon Romaguera i Ferran Sicart. Ens ensenyen, per exemple, que el "Fondo Nacional de Haciendas Municipales" juga en contra de la Costa Brava, perquè els criteris distributius estan relacionats amb els índexs poblacionals permanents. L'escassetesa pressupostària porta a que hagi estat escollit un tipus d'orientació que ha privilegiat el proveïment d'aigua, enllumenat públic, escombraries, etc., i que ha perjudicat a la neteja pública, espais lliures, promoció cultural, gestió municipal general, etc. Una orientació que porta, per altra banda, a que les despeses de capital no arribin al 25 per cent de les despeses totals.

Dintre d'aquests estrets límits existeix sempre un marge de llibertat pel qual pot ésser jutjada la gestió municipal i

que és ben clar que ha estat utilitzat d'una manera molt diferent. Romaguera i Sicart han pres com a mesures una (A) que ens diu el bon rendiment en relacionar els ingressos propis i les despeses de personal, i una segona (B) que expressa l'endeutament en relació amb el pressupost. Aquest segon index cal valorarlo positivament, donat que en un món d'inflació i de mancances pressupostàries era el recurs de les gestions dinàmiques. Abans d'entrar a analitzar el material estadístic, diguem que si un municipi té un index A alt, és més normal que tingui un endeutament baix. Examinem els números per una mitjana de la Costa Brava igual a 100.

	A	B
Colera	366	—
Roses	211	42
Begur	210	—
Castelló d'Empúries	162	1
L'Escala	109	179
Sta. Cristina	117	—
Tossa de Mar	115	96
Castell d'Aro	114	86
Cadaqués	114	308
Calonge	106	—
Palafrugell	105	81
El Port de la Selva	103	127
Lloret de Mar	100	211
Torroella de Montgrí	92	96
Pals	91	—
Sant Pere Pescador	91	—
Blanes	85	173
Llançà	79	—
Palamós	75	30
Sant Feliu de Guíxols	74	133
Portbou	56	—

Destaca per damunt de tot, Palamós, amb una gestió defecient acompanyada d'un endeutament reduïdíssim. Un Sant Feliu, un Llançà o el cas de Portbou no fan tampoc un gran paper. Cadaqués o L'Escala, en canvi, semblen, segons aquestes mesures, estar en una zona de millor gestió.

Malgrat la bona gestió que pot ésser observable en uns pocs municipis, cal subratllar que ni en aquests ha pogut ésser afrontat el conjunt de les noves necessitats col·lectives. Els déficits urbanístics i el malbaratament del paisatge són uns bons exemples de com ha actuat un capitalisme salvatge sense els contrapesos de la democràcia i de l'autonomia. Només una plena democràcia amb un enfortiment financer dels ajuntaments, ens permetran lluitar contra la corrupció i a favor de la dotació de millors serveis.

6 x 9

Por BY SENS

LAS PEQUEÑAS DUCHAS CALLEJERAS

Al señor C. le pilló, como a todos, un chaparrón. De esto nadie se ha escapado este verano. Los hubo para todos los disgustos y en cualquier momento, en una gama inexplicable. El señor C, en algunos tramos del recorrido que le alcanzó el aguacero comprobó, una vez más, que, encima de llover, la gente se moja bastante más de lo normal. Cuando uno va dando saltos para evitar los charcos, efectúa pequeños sprints en los tramos esquinados para buscar la protección de aceras y balcones, entonces pasa a veces que le espera a uno la trampa de las pequeñas duchas. Duchas sobre mojado, claro. Siempre sucede que luego uno, ya a cubierto y posteriormente seco, se olvida de las duchas imprevistas callejeras. Pero en aquellos espacios del remojón uno está en contra de las causas que los provocan momentáneas y olvidadizas.

Son muchas todavía las casas que tienen el desagüe del tejado en cañerías que van directamente a las alcantarillas, por debajo de la acera. Paulatinamente se fueron eliminando —aunque todavía quedan— las que escupen el agua sobre la misma acera, que es un inconveniente. Lo malo de estas cañerías exteriores es que ahí se quedaron, sin más. Algunas no se han reparado desde hace años y están ya totalmente inservibles. En las jornadas secas (ya volverán, ya volverán) nadie se da cuenta de su estado; como si no existieran. Pero en estas que hemos ido salvando los chaparrones, han mostrado su función molesta de ducha callejera. Si recogen el agua de los tejados y deben conducirla hasta la alcantarilla, y en ese recorrido la cañería está como un “gruyère” o, incluso, en algunos tramos ha llegado a desaparecer, la única función que pueden ofrecer es la de remojón incontrolado.

—Ya sé que quedan cosas importantes por hacer, pero hay que dar un toque general para estos pequeños detalles. Yo no sé quién debe hacerlo. Pero hay que reparar o cambiar esas canalizaciones. Incluso, obligarlo.

—¿Usted cree?

—Pues, claro que sí; es como un respeto a la convivencia. Además, esas reparaciones o sustituciones no creo que signifiquen demasiado dinero.

—No sé. Mire que ahora cualquier factura te deja seco.

GROUCHO: HASTA LUEGO

Con la muerte de Groucho se nos ha muerto mucha risa. Una risa como de anteayer, y que por lo tanto perderá Y que aguantara. No estoy con lo que he leído por ahí, de que su diálogo, disparado, le disuelve más pronto en el tiempo. Algunos se quedaron en Charlot, definitivamente. Y a lo mejor ya no dan otro paso. Naturalmente que Charlot nos sigue interesando, seguramente para siempre. Pero Groucho, los Marx, significaron otro paso que hay que seguir dando, aunque sea a plazos, que por algo la época da para comodidades cuando lo permite el ritmo desbocado. La verborrea del cómico, sensacional, todavía tardaremos en aprendérsola. Y, cuando nos la sepamos del todo, quedará todo lo demás: su postura descoyuntural ante el mundo de las faldas; su incansable expresión de curiosidad; su locuacidad “también” por los ojos (¿no tendrá Groucho en-

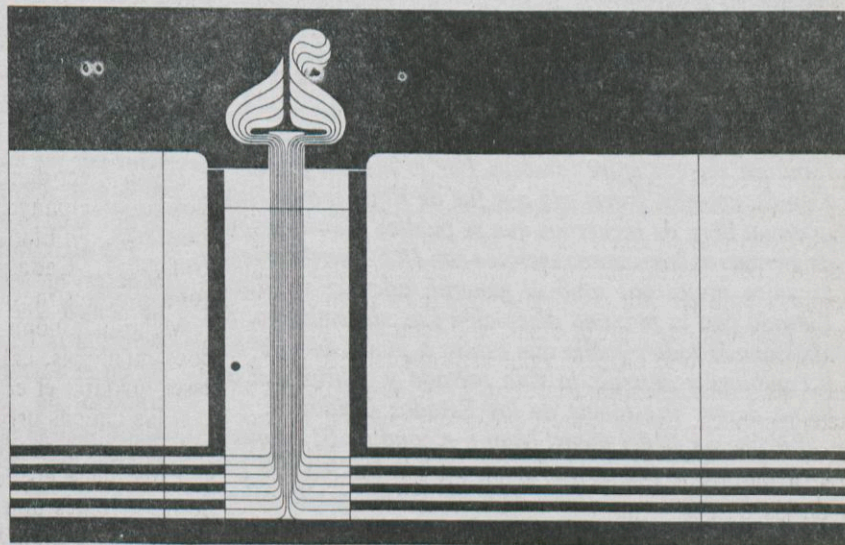
tre sus libros alguno que se titule “Cómo poner los ojos en blanco y seguir diciendo cosas por ellos?”), su juego de cejas; su alzar la cabeza para subrayar alguna expresión (“¡Es la Ley!”) y, con los etcéteras, sus payasadas delirantes.

A lo clásico, en sobreimpresión, miles de aficionados a la risa de todo el mundo —qué bonito es lo universal, ¿verdad? — habrán visto marcharse a Groucho andando a su aire, dobladas las rodillas, arqueada la espalda, utilizando la punta de sus zapatos como si fueran los tacones y buscando un sutil perfume femenino. Todavía con la maleta del humor —en donde se lo lleva, en celuloide, casi todo — rozando el suelo; su descomunal bigote pintado; su puro apagado para conservar un palmo de elegancia. Pero esta vez hacia la aventura de la Eternidad. Con Harpo, serio, sobre las cuerdas verticales y Chico, al piano, haciendo como si dialogaran. Esperándole. Hacia allá.

COMO UN DERECHO AL PATATEO

Aseguran que, con una expresión todavía triste, señaló hacia la pared que tenía a su espalda y dijo:

—Així, senyor Joan, tot això dels Pintamolls... ¿com ha quedat?

Amores ocultos

Anda por Madrid un señor llamado Mircha Carven, que asegura que es hijo de Clark Gable. Según esta afirmación, las cosas hubieran sucedido en Bucarest, durante un verano cuando el actor conoció a una bella aristócrata llamada Costance Carven. Los amores y amoríos son viejos como el tiempo y no vamos a descubrirlos ahora en esta divagación estival. Yo recomendaría al lector la obra de José Mª Tavera "Las grandes amantes de la historia", auténtica enciclopedia de la materia, amena y sobre todo ilustrativa de que el mundo gira siempre sobre el mismo punto.

Pero entre el enjambre de enredos que tejen y destejen todos los días y todas las horas los hombres y mujeres del pueblo, surge a veces el verdadero amor. Es amor socialmente ilícito que encadena a dos seres, que lo arrastran ocultamente por los años, porque, pese a la compenetración total, no han sabido o no han podido mandarlo todo al cuerno, permaneciendo así en la apariencia, muy cruda, de una vida normal.

He sido confidente de una de estas historias. Mis amigos están ya en la tercera edad. Todavía, tras los visillos de un viejo balcón, pueden adivinarse unas manos que se aprietan sin que nada rompa el silencio del atardecer. Es una forma de amargar la vida; pero, por lo visto, inevitable. "Ni aventuras pasajeras —escribe Benavente—, ilusiones de amor. Hay espíritus prácticos que saben repartir de tal modo el corazón en afectos sin entregarlo por entero a ninguno. Que de mil cariños suaves, tranquilos, componen un grato calorillo que conforta y abriga el corazón". Pero ellos no reparten nada, mis amigos han creado algo así como un terver hogar. Allí sufren juntos su oculto amor.

En este punto alguien dirá: esto es un "plan". Pues me parece que no. Estoy convencido de que un "cuento" es más rentable. Cualquier devaneo más o menos duradero es menos peligroso para la vida conyugal. Lo otro conlleva en el mejor de los casos al divorcio mental en el matrimonio y provoca la sensación de soledad en el cariño fingido. O sea, que lo mejor es vivir normalmente. Pero si ha de sucedernos algo en el camino del amor que sea asuntillo de "mueblé". Es un buen artículo, Víctor Alba pide al gobernador de Barcelona Sr. Belloch que mande derribar las tapias de los "mueblés" Me parece de perlas. Es el lugar adecuado para la satisfacción del capricho. Poque si se llega a lo del pisito la cosa puede complicarse.

Justo al acabar este comentario llegan noticias de un romance secreto entre famosos. Por lo menos, famoso él. Kay Summerby, secretaria que fue de Eisenhower, revela en un libro de recuerdos que se publica ahora, después de su muerte, los amores secretos con IKE. Escribe que fue la única mujer que amó al general, además de Mamie. Llevado con la máxima discreción fue, sin embargo, tan apasionado todo aquello que estuvo a punto de salir a la luz pública y destruir la vida privada y política del que había de ser Presidente de los Estados Unidos.

En fin, cosas del amor, legal o escondido. Si en que al corazón se le puede hablar de normalidades. Hasta la gente más inteligente, a veces, deja de actuar con la cabeza para dejar el mando a la máquina de los infartos. Y entonces, claro, ya está armada.

J.

Els Festivals Infantils

L'activitat teatral ha quedat aletargada durant els mesos d'estiu. Però els que no s'han endormiscat són els pobles que, com cada any, han organitzat les seves festes majors i dintre les festes, els espectacles per als infants.

Vaig anar darrerament a la festa de Vilamacolum i vaig assistir al "festival infantil per a la mainada", com deia el programa. Es componia d'un ventríloc, un il·lusionista i d'uns pallassos musicals. El programa, que era redactat en català, anunciava uns pomposos noms, típics del gènere, en castellà, cosa que per començar, ja semblava una costumada tradició. L'il·lusionista va complir amb la seva missió, ja que de manera neta i alegre va fer els seus jocs; el ventríloc i els pallassos van estar molt per sota el seu company, ja que els seus acudits eren poc indicats per als nens petits i alguns fins i tot per als grans, inspirats en l'actualitat política de dos anys enrera, quan sortien d'aquesta tònica adoptaven un caire totalment teleconsumista.

No n'hauria fet cas si l'endemà no hagués vist un espectacle semblant a molts quilòmetres d'aquí i no m'hagués recordat d'un altre que vaig veure a la festa major de Llançà. Justificava l'espectacle de Vilamacolum pensant que el poble tant petit ja feia prou recordant-se dels petits i que per causa de l'alt pressupost de la festa i l'aplec, havia valgut fer estalvis contractant un espectacle d'aquella poca categoria. Tot i això, no comprenia que un poble que ha demostrat àmpliament la seva catalanitat, i en el qual hi ha poquíssimes famílies castellaneres, es pogués fer un espectacle en castellà on es parlava de la "nación española" i de la "región catalana". La meua sorpresa va ser més gran quan vaig descobrir que els artistes eren de Barcelona. I aquest problema de la llengua, que pot semblar anecdòtic i superficial, arribà al màxim de conflictivitat quan una nena, que va ser convidada a pujar a l'escenari per l'il·lusionista, parlava en català i ell, pensant-se segurament fer un favor al públic, s'esforçava en traduir-ho.

Després vaig veure que els organitzadors de Vilamacolum no en tenen cap culpa i que havien comès només l'error de confiar la seva programació a un representant que es va preocupar només d'emplenar la seva butxaca sense tenir per res en compte ni el temps en què vivim, ni el país ni la gent a qui anava destinat el festival. I el pitjor del cas és que això es repeteix dia darrera dia en els nostres pobles.

Per això, quan he llegit que en les festes de Torroella de Montgrí ha actuat el grup "La Mulassa" i en Xesco Boix he pensat que caldria felicitar els organitzadors i, alhora, recordar la feina dels nostres grups d'animació (demostrada en el darrer festival de titelles) que, bo i conservant la tradició de les cercavilles i els titelles, han sabut identificar-se amb el seu poble i, sobretot, amb els seus habitants més petits.

Samsó Olivé

Els aiguamolls en la literatura (i II)

En l'article anterior vaig parlar sobretot del paisatge dels aiguamolls en la poesia de Carles Fages de Climent. Avui donarem una ullada a la prosa d'autors diversos, inspirada o motivada també per aquestes contrades. Un precedent il·lustre el trobariem en el nostre Ramon Llull, que en el *Llibre de les bèsties* té una narració sobre "L'agró, ocell pescaire, i el cranc".

Fent un salt en el temps, arribem ja a la Renaixença i cal esmentar un gran prosista que podem considerar empordanès, pels molts anys que va viure a la Jonquera: Carles Bosch de la Trinxeria. En un interessant article, "Records d'un caçador", aplegat amb altres en el volum "Records d'un excursionista", fa una deliciosa narració dels seus temps de caçador pels volts del Mas Cortal, situat, ens diu, entre Capmany i Cantallops; la seva visió és la d'un caçador respectuós, però, amb la natura i amb la mateixa caça: així veiem com salva un isard —en un altre article—, o més ben dit, un cabridet d'isard, de l'atac d'una àliga. "La situació del mas Cortal té un privilegi singular a cent passos de la casa hi ha un estany de més de quinze hectàrees d'extensió, rodejat d'estanyols, aiguamolls, reguerots cobert de balca, joncs, estepes, llentisques. Sembla impossible que en aquelles altures es trobi un país llacós com els fondals de vora mar". La descripció i enumeració de tots els ocells d'aigua és viva, àgil i es llegeix amb gust i profit. Es pot trobar aquest article i d'altres en un llibret de l'editorial Barcino, que té per nom "Visions de l'Empordà", aplegades amb molt encert per Joan Triadú.

També el Marqués de Camps ens parla, si bé no amb la mateixa altura literària, d'un paisatge semblant en l'escrit "Cortal marí", més difícil de trobar.

Però les llacunes no són pas una exclusiva del nostre país: moltes nacions en tenen—i les protegeixen ara més

encert que entre nosaltres— Entre els autors forans, cal sobretot esmentar els escriptors d'Itàlia, tant poetes com Quasimodo, Mario Luzzi, com narradors de la categoria d'un Giorgio Bassani. Si cerquem un paisatge més llunyà, més exòtic per a nosaltres, podem complaure'ns a llegir, per exemple, la novel·la "Justine" o alguna de les altres tres del "Quartet d'Alexandria", de Lawrence Durrell, on trobarem una bellíssima descripció de la llecuna de Mareotis, a Egipte.

Quant a Giorgio Bassani, enamorat del paisatge d'aiguamolls i llacs no massa llunyà de Ferrara, passat Codigoro, ha escrit una obra fascinant que duu per títol el nom d'un ocell aquàtic: "L'airone" (L'agró). Llàstima que no es trobi en català; hom en pot llegir una bona traducció al castellà feta per un poeta gironí, Narcís Comadira, amb el títol de "La garza", editada per la Seix i Barral. L'edició italiana es pot trobar ara inclosa en el magnífic volum "Il romanzo de Ferrara". En aquesta novel·la, que ha admirat la crítica italiana, i que narra un dia de la vida d'un jueu de Ferrara, l'episodi central i simbòlic és la mort de l'agró: el seu vol, la seva caça, la seva lenta agonia entre les herbes. El protagonista es sent tan identificat amb ell mateix; la causa de la mort de "l'airone" és un tret del seu acompanyant, Gavino. Bassani i Bertolucci, el pare del director cinematogràfic, són grans amics: potser, per això, una de les escenes més belles del film "Prima de la rivoluzione", és el comiat entre els aiguamolls que fa un propietari agrícola descoratjat, que podria ser el mateix Limentani de "L'airone". Esperem que aquest comiat plé de desolació no ens calgui fer-lo als empordanesos; massa elegies hem hagut ja de fer i cal defensar tot allò que resta del paisatge.

Mª Angels Anglada

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

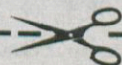
9 PAIS

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		Telèfon
Població		

Forma de pagament

☐ Presentació factura	3 mesos (13 n.ºs)	250 pts.
☐ Gir postal	6 mesos (26 n.ºs)	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos (52 n.ºs)	1.000 "

Data i signatura

**Celebración del
I FESTIVAL
DE
MODA JOVEN
77-78**

Seisu

Moda pret a porter
Vilafant, 43. Tel. 50 29 72
FIGUERES

EBOLI

Portella, 3 - FIGUERES

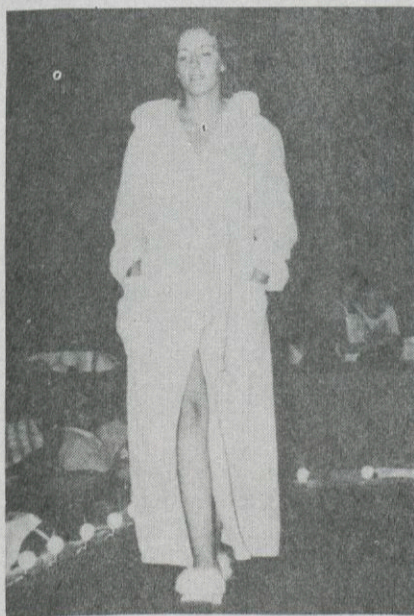

El pasado sábado se celebró en el Casino Menestral Figuerense el I FESTIVAL DE MODA JOVEN 77-78, presentación de la temporada otoño-invierno, acto al que asistió numeroso público.

El Festival fue organizado por el Casino Menestral Figuerense, con la colaboración de las firmas SELECT, Vestidos EBOLY, SPORTS PRADA, Calzados ROYALTY y SEISU.

Los modelos fueron exhibidos por la Pubilla de Figueres, Marisa Machado Marlet; Pubilla del Centre Excursionista Empordanés, Jaqueline Milan Bernis; y por las señoritas Juanita Falgás, Concepción Ripoll, Abel Gallardo, Elena Serrano, Paquita Moret, Antonia Motera, Mercedes Moret y Carmen Barceló.

En estas páginas se ofrece un reportaje gráfico de este I FESTIVAL MODA JOVEN 77-78.

royalty

Rambla, 3 Tel 50 17 91
FIGUERES

select
BOLSOS + ARTICULOS DE PIEL

C/ La Junquera, 1. Tel. 50 22 70
FIGUERES

sports prada

INTERSPORT

Rambla, 31. Tel. 50 15 27
FIGUERES

Modest Cuixart, un pintor que va contra les institucions

Amb la seva característica ironia, analitza el moment artístic català

Modest Cuixart, com tots sabeu, fa anys que viu a Palafrugell. Instal·lat entre nosaltres és des d'aleshores un palafrugellenc més, però no un palafrugellenc qualsevol. En Modest és d'aquells pintors que no es limiten solament a la seva producció artística, sinó que es preocupen —i no pas poc— del que els envolta, dels abismals graus socials que el país arrossega. Parlem, però, amb ell de tot això una mica.

CONTRARI A LES INSTITUCIONS

—Has estat un pintor que has anat contra les institucions?

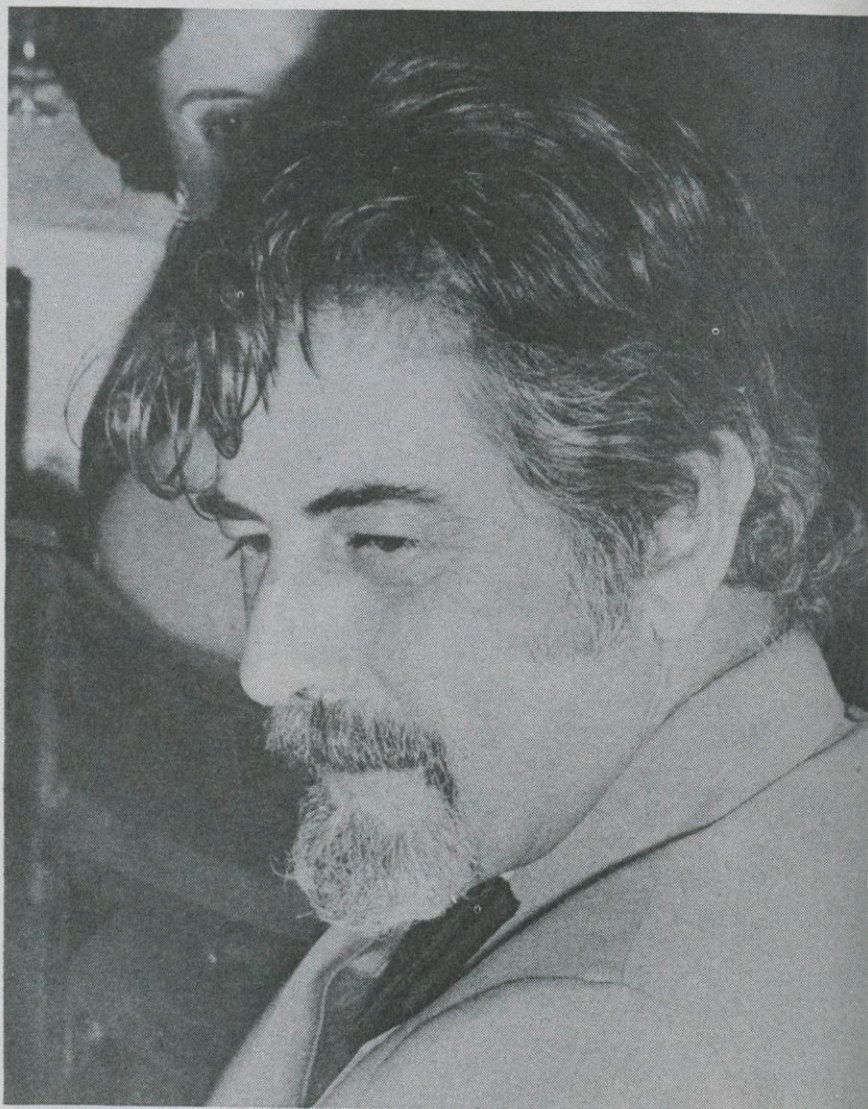
—Sí, evidentment. I la primera institució que m'he "carregat" és la pròpia pictòrica. Per una raó molt senzilla. I és que una acadèmia o una tècnica per si mateixa, sense que estigui prenyada d'una larva vivificadora en contra d'un món establert, es converteix en la via més estèril de l'art: l'estètica.

—L'avanç social, repercutirà en una millor comprensió de la pintura avantguardista?

—Jo, com un polític anglès el nom del qual ara no recordo, sóc per naturalesa un optimista escèptic. Si realment aquest avanç social no va acompanyat d'una força d'informació cultural moderna a nivell d'escoles primàries i secundàries, és molt possible que l'art continuï essent una tasca entre minories. Hauriem també d'explicar els condicionaments econòmics que no faciliten gens ni mica l'elaboració de l'obra per part de l'artista i l'adquisició d'aquesta per part del públic. Fins ara l'objecte d'art ha estat un privilegi del poderós, perquè els Estats a "grosso modo" han estat subvencionats per aquests últims en una malsana disposició del poder.

REESTABLIMENT DE LA GENERALITAT I ART CATALÀ

—El restabliment de la Generalitat i la reinstauració d'una Conselleria

de Cultura, podrien afavorir l'ambient artístic català?

—L'Honorable president Tarradellas ha dit recentment, en una entrevista, que ell actua amb mentalitat pagesa davant els esdeveniments polítics. Suposo que aquesta forma d'expressar-se respon a una mentalitat classificadora, per tal de no caure en els virus polítics actuals que tenen un signe enterbolinador. I diu i posa com a exemple que si ell ensopega no dona la culpa a l'empedrat, sinó que prefereix senzillament inculpar-se, dient: "No badis". Crec, doncs, que l'avantguarda artística catalana no ha de culpar cap contexte que aparentment

la privi de la seva lliure expressió, sinó tot el contrari, "no badar", hissar veles i mar endins. Si les altres cultures hispàniques no tenen vaixell, que agafin un tanc.

—I què pots dir-me de l'anomenat "búnquer" pictòric?

—Confesso que determinats dialectes estrangers els desconec. Més aviat deu ésser tema de la competència d'un ministre "para asuntos de las regiones".

Irònic una vegada més, Cuixart ens ha parlat.

Xavier Amir

TF-1

PELÍCULAS

- 31 **Miércoles** 20.30.- La Lettre écarlate (D)
 1 **Jueves** 20.30.- Cinq a sec (S)
 2 **Viernes** 18.20.- Sandokan (S)
 3 **Sábado** 21.30.- Sergent Anderson (S)
 4 **Domingo** 20.30.- Le Drapeau noir, flotte sur la Marmite
 5 **Lunes** 20.30.- Les Plus Belles Années de notre vie
 6 **Martes** 18.20.- Les Mystères de l'ouest (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 31 **Miércoles** 13.35.- Elizabeth R (S)
 1 **Jueves** 15.30.- Cyclisme (Championnats du monde)
 2 **Viernes** 20.30.- La manière Forte (CD)
 3 **Sábado** 14.05.- Restez donc avec nous (V)
 4 **Domingo** 15.40.- Direct à la Une
 5 **Lunes** 18.20.- Sandokan (S)
 6 **Martes** 21.25.- Cinquantenaire de la Coupe Davis.

(A) acción - (B) bélica - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CD) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policíaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

A-2

PELÍCULAS

- 31 **Miércoles** 20.30.- Un Shérif a New York (S)
 1 **Jueves** 15.00.- Robinson et le triporteur (C)
 2 **Viernes** 20.30.- La Chasse aux hommes (S)
 3 **Sábado** 20.30.- Les Enquêtes du commissaire Maigret
 4 **Domingo** 21.55.- Bouquet de ronces.
 5 **Lunes** 16.50.- Les grands détectives (S)
 6 **Martes** 20.30.- Toute la ville danse

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 31 **Miércoles** 16.55.- Vivre Libre (S)
 1 **Jueves** 20.30.- Madame Princesse (D)
 2 **Viernes** 22.30.- Supers Stars (DP)
 3 **Sábado** 17.10.- Des animaux et des hommes
 4 **Domingo** 22.50.- Cyclisme (Championnat du monde sur piste)
 5 **Lunes** 20.30.- Métro Mélodie (V)
 6 **Martes** 16.50.- L'Homme à la valise (S)

FR-3

PELÍCULAS

- 31 **Miércoles** 20.30.- Du sang dans la poussière (B)
 1 **Jueves** 20.30.- Au rendez-vous de la mort joyeuse (T)
 2 **Viernes** 13.50.- Elizabeth R (S)
 3 **Sábado** 20.30.- Les Noces de Figaro (M)
 4 **Domingo** 22.30.- L'Aventure de Mme Muir
 5 **Lunes** 20.30.- Opération Cross Bow (A)
 6 **Martes** 20.30.- Fanfan la Tulipe (C)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 31 **Miércoles** 15.10.- Cyclisme
 1 **Jueves** 16.25.- Tennis (Championnats des Etats-Unis.)
 2 **Viernes** 15.20.- Tennis
 3 **Sábado** 20.00.- Les animaux chez eux
 4 **Domingo** 20.30.- L'homme en question
 5 **Lunes** 20.00.- Les jeux de vingt heures (CD)
 6 **Martes** 20.00.- Les jeux de vingt heures (CD)

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Programes del circuit català de

- 31 **Dimecres** 14.00.- Miramar
 Tarda 17.00.- Català amb nosaltres i Nova gent
 1 **Dijous** 14.00.- Miramar
 Tarda 17.00.- Tot art i Barcelona RTVE
 2 **Divendres** 14.00.- Miramar
 3 **Dissabte** 13.25.- Terra d'escudella
 5 **Dilluns** 13.30.- Miramar Esportiu
 14.00.- Miramar
 6 **Dimarts** 14.00.- Miramar
 Tarda 17.00.- Giravolt

A partir de les 23.30 hores, de dilluns a divendres i per la segona cadena, hom repeteix el programa de la tarda.

INTERFERÈNCIES

F. Garrido Pallardó

Després de tants anys de força i de costum, és evident que els peninsulars ens hem conformat una segona naturalesa de por i de respecte. Doncs, amb respecte i por demanarem.

Per què si Espanya no es pot pagar la llum, pot pagar-se l'Amestoy?

Per què si ens ensopeix i ens fastigueja hem de pagar l'Iñigo?

Com és que "literats" de la categoria de l'escriptor dels "Ríos" i periodistes com el d'"Andar y charlar" no són engegats al diastre?

Com s'ingressa a "Televisión Española" i quins són els mèrits i requisits necessaris per a prendre part en el banquet?

Per què aquesta empresa gegantina de "Televisión" pateix un dèficit crònic i monstruós?

Per què no fa suspensió de pagaments com qualsevol empresa privada i compareix davant el tribunal corresponent?

Per què és tan important culturalment, pedagògicament i socialment?

I dues vegades coca.

Fútbol

Liga 1977-78: ¡El domingo se alza el telón!**El Figueres, de nuevo en Tercera División, se desplaza al campo del Endesa, en la primera jornada**

No más ensayos ni probaturas. Llegó la hora de la verdad. A partir de ahora, las cosas irán en serio y cada "resbalón" significará un alto en el camino. Un camino que se presume largo y erizado de obstáculos. A mayor abundamiento de ellos, mayor gloria para el vencedor. Y, no olvidemos que, al equipo figuerense será un serio oponente al logro final ¡Debe serlo!

EL PRIMER PARTIDO, UNA INCOGNITA

Los encuentros amistosos quedaron atrás y ahora cuando los equipos demuestran su real valía y posibilidades. El calendario deparó que nuestro once representativo deba acudir al campo del Endesa, nuevo en la plaza. Esto al menos nos lo parece a nosotros. Pues bien, sobre este conjunto, aunque se tengan algunas referencias, no hay una base sólida para que nos atrevamos a dar un pronóstico. Sería muy arriesgado y totalmente gratuito por nuestra parte. Lo único que debemos recordar, es que el Figueres debe intentar con todas sus fuerzas puntuar en este primer desplazamiento.

Dice el refrán, que quien da primero da dos veces. Y esto no deben olvidarlo los jugadores unionistas. Aparte la moral que daría al equipo, sería una inyección de optimismo para los seguidores locales que, al siguiente encuentro a celebrar en feudo propio, acudirían en mayor cantidad.

FUTBOL NOCTURNO

Puesto que, hemos hablado ya, de los venideros partidos, también poner en conocimiento de los aficionados que, el encuentro que disputarán el Figueres y Júpiter en nuestra ciudad, será nocturno. Y con toda probabili-

dad en la noche del sábado. La hora de comienzo a las 9 ó 9,30 horas.

Asimismo, el segundo partido de casa contra el Oliana, será igualmente disputado bajo la luz de los focos. Esta medida puede ser beneficiosa para una mayor asistencia de público. Aunque, como es fácil suponer, todo estará supeditado al tiempo y, cómo no, a la marcha del conjunto local. Pues, lo más importante, es que el equipo rinda y coseche buenos resultados, para que los buenos seguidores con buena o mala temperatura, se personen en el recinto futbolístico y puedan disfrutar de un buen espectáculo deportivo. Lo demás, se dará por añadidura.

EL FIGUERES ADMITE ACOMPAÑANTES

La directiva figuerense, creemos que con buen criterio, decidió en una de sus reuniones, admitir la presencia de seguidores, en el autocar de los jugadores en todos y cada uno de los desplazamientos.

Hay que aclarar, que lo mismo serán admitidas las peticiones de los socios como las que no lo sean. Como en natural, se dará preferencia a los primeros y el precio también va a variar un poco. Pero será asequible a todos los bolsillos y presupuestos.

Con esta medida, se espera que el equipo cuando se desplace, cuente con el calor de estos acompañantes y se sientan los jugadores más protegidos.

MAHON Y ANDORRA, PUNTO Y APARTE

En los párrafos anteriores, queda establecido lo que podríamos calificar de desplazamientos normales. Ya que habrá dos excepciones, como pueden ser los de Mahón y Andorra, respecti-

vamente. Para el primero de ellos, la junta unionista, tiene previsto organizar un vuelo "charter" que desde Girona llevaría directamente a la expedición figuerense hasta dicha ciudad menorquina. Esto al menos, está en perspectiva.

En cuanto al de Andorra, sería en autocar con salida la víspera debiendo pernoctar en la capital de los Valles. Y, toda persona que hubiera formalizado su inscripción, tendría asegurado un alojamiento con el equipo.

De lo anteriormente apuntado, se deduce que, en esta temporada pronta a iniciarse, los desplazamientos se harán el mismo día del Partido.

¿FAVORITO QUIEN?

En estos últimos días, hemos pulso bastantes opiniones sobre quiénes podrían tener más posibilidades de adjudicarse el campeonato. Las ha habido para todos los gustos, pero la mayoría se inclina por los siguientes conjuntos: Tarragona, Reus, Europa y Figueres.

Posiblemente, el vencedor final salga de este grupito. No tendría nada de extraño y entraría dentro de la más pura lógica. Por nuestra parte, según noticias que han ido apareciendo en la prensa deportiva, vemos que el Reus se ha reforzado bastante. En cambio, el Europa se ha desprendido de alguno de sus valores más consagrados. El Gimnástico, cuando actuó en el trofeo figuerense, nos causó buena impresión y puede ser un gran aspirante.

En cuanto al Figueres, lo vemos más potenciado que en el pasado ejercicio y no olvidemos que ocupó la segunda plaza. Por lo tanto, démosle un margen de confianza. Claro que la Liga será larga y todavía no ha empezado. Pero falta poco.

Joaquín Ballester

Celebració dels setanta anys de la fundació del Moviment de "Scouts" Mundial

En celebrar-se aquest any els setanta de la fundació del moviment "scout" a Brownsea (Anglaterra), després de la positiva experiència del seu fundador Robert B.P. i Giwell, el Grup Senglars, de la figuerenca Societat Coral Erato, ha organitzat una trobada i una acampada a "Nova Brownsea" (prop de Banyoles).

Les jornades d'aquesta celebració (dissabte i diumenge) coincideixen amb les primeres activitats dels Senglars a la capital de l'Alt Empordà fa cinc anys. Així, el programa d'actes inclou un repàs del que ha estat el moviment "Socut" mundial i dels Senglars, en la seva curta vida. El grup figuerenc ha considerat prudent de convidar la gent de tota la comarca que va comprendre, i comprèn encara, que el sistema "Socut" és el millor per a la formació d'una joventut sana i responsable.

PROGRAMA PER AL DIA 3

— Sortida de Figueres, a les quatre de la tarda, des del local social. Siste-

ma: mitjans propis.

— A les cinc, arribada a L'Hostal.

— A les sis, arribada a "Nova Brownsea" (un quilòmetre i mig a peu).

— A les set, muntatge de campament, tendes, adequació de l'interior de l'edifici.

— A les vuit, repòs fins a dos quarts de nou.

— A dos quarts de nou, aviament del foc i del sopar.

— A dos quarts de deu, sopar.

— A les onze, foc de camp. Simultàniament: Totems i joc de nit (mainada), anàlisi del grup i debat (protectors i "scouts").

— Sense horari i qui ho vulgui: Exploració nocturna de la riera.

PROGRAMA PER AL DIA 4

— A les onze, esmorzar amb diadants (taronges i plàtans).

— A les dotze, jocs competitiu; per a tothom.

— A les dues, desmuntatge del campament.

— A les tres, dinar.

— De quatre a cinc, "panxing" i acabament de temes pendents del debat del dia 3.

— A les set, neteja de "Nova Brownsea" i comiat.

— A les vuit, arribada a L'Hostal (sens dubte, carregats).

DEBAT

Entre altres, en el debat, es tractaran els següents temes: Anàlisi de les opinions dels Senglars, anàlisi del cinc anys passats (Primers passos en el C. E. E., emancipació i situació actual), "scouts" i adaptació del mètode Robert B. P. Giwell, "Scouts" i àcrates, "Scouts" i coeducació avui, anàlisi dels estatus actuals, etc.

FOC DE CAMP

El Foc de camp consistirà en cançons, actuacions còmiques i preliminars de debat a càrrec dels senglars.

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avdà. José Antonio, 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Una setmana molt moguda, esportivament parlant

Aquesta última setmana, ja quasi a final d'agost, ha estat molt moguda, esportivament parlant. Han finalitzat els Campionats Europeus de Natació a Suècia, s'han disputat els Campionats Europeus d'Atletisme categoria "junior" a Donetsk (Rússia), i també els Mundials Universitaris a Sofia, anomenats "Universiada", on, gràcies a dos grans atletes cubans, dels quals ja hem parlat a 9 PAÍS alguna vegada, s'han establert dos nous i extraordinaris rècords mundials.

Però anem per parts.

UNIVERSIADA: ALTRA VEGADA ELS CUBANS

En efecte, fa poc parlàvem a 9 PAÍS d'Alberto Juantorena, l'extraordinari atleta cubà que va guanyar dues medalles d'or a la darrera Olimpíada de Montreal. Doncs bé, a la Universiada celebrada a Sofia, s'ha fet notar de bell nou i ha superat el seu propi rècord mundial dels 800 m. amb el temps d'1 minut 43 segons 4 dècimes, és a dir, amb una dècima de segon menys. Poca cosa, per cert, però aconseguida amb tan gran facilitat que fa pensar que Alberto no trigarà gaire a fer una nova proesa, possiblement a la Copa del Món, que es disputarà a Dusseldorf a primers de mes.

Un altre cubà, Casañas, ha superat també un rècord mundial, el de 110 m. obstacles, amb el temps de 13 segons i 24 centèsimes. Abans el tenia el nord-americà Milburá. Però no s'acaba aquí la cosa, sinó que un tercer cubà, Leonard, supera els nord-americans en els 100 m. amb una marca si no rècord si molt bona. En fi, que l'atletisme cubà continua anant endavant i superant el del seu veí i rival polític, malgrat la gran diferència territorial i humana. De tant en tant, David guanya Goliat.

No podem oblidar que en la cursa rècord de Juantorena en els 800 m., el català Ballbé s'ha classificat a 6è, amb 1 minut 27 segons, cosa que constitueix no tan sols la millor marca d'Espanya de l'any sinó també un gran mèrit.

CAMPIONATS JUNIORS A DONETZ: LES NOSTRES DUES MEDALLES

Sí, una d'or i una de plata n'han aconseguit els nostres atletes "juniors" Abascal, en els 3000 m., amb el magnífic temps de 7 minuts 58 segons, ha aconseguit la d'or, i Ramon, en les 2000 m. obstacles, la de plata. Un gran èxit del nostre atletisme que ens mereix tots els elogis. Com es pot veure, no sempre som derrotistes i quan hi ha mèrits els reconeixem.

Tan sols tenim a comentar una cosa. No és pas la primera vegada que els nostres juniors es distingeixen en uns europeus i ens fan alimentar esperances de cara a l'Olimpíada. Desgraciadament, però, aquestes esperances se solen desfer amb el pas del temps, i els que de joves semblaven una gran realitat a poc a poc deixen de ser-la. Per què? No ho sabem, però els responsables tenen l'obligació de saber-ho.

EUROPEUS DE NATACIÓ

Creiem que el més significatiu d'aquests campionats, han estat els dos rècords mundials. L'un, el de l'alemany federal Moerken, que en la prova de 100 m. braça, obtingué el temps extraordinari d'1 minut 2 segons 48 centèsimes, superant l'anterior del nord-americà Hencken. És una marca que no fa gaires anys ens hauria semblat impossible. Quan s'establí l'estil de velocitat "crol", cap allà l'any 20, l'hawaià Duke Kaanano aconseguí batre el minut en els 100 m. Doncs bé, amb l'estil de braça, o millor dit "granota", amb moviments lents i rítmics, ja quasi es va tan ràpid com amb el "crol" dels anys 20.

L'altre rècord és el de Petra Thusmer, de l'Alemanya de l'Est, que en els 400 m. lliures, fets amb 4 minuts 8 segons, millora la seva pròpia marca mundial. Un gran èxit de les dues Alemanyes, que en la natació com en l'atletisme s'han fet els amos.

Cal esmentar que les nostres nedadores es varen classificar en 6è lloc en la prova de relleus de 4 per 100 m. lliures. Hem de celebrar-ho, tot i que varen tenir la sort d'anar a la final per desqualificació de tres dels "grans" en les eliminatòries. En la final, però, no foren les últimes i per això les felicitem des de 9 PAÍS.

Albert Gurt

Toros Manuel Vidrié, suma y sigue,

Con regular entrada, se celebró esta corrida en Figueres que, por culpa del viento, no resultó lo lucida que pudo ser. Se lidiaron reses de Javier Pérez-Taberneró Sánchez, de Salamanca, para los diestros, y dos novillos de Bernardino García Fonseca de Castraz de Yeltes (Salamanca), para el rejoneador. Los dos primeros algo difíciles.

MANUEL VIDRIÉ: no es necesario decir que en esta plaza se encuentra como pez en el agua y sale a triunfo por corrida. A su primer novillo, le cortó un apéndice auricular, después de abatirlo de dos rejones.

Estuvo mejor en el cuarto y fue muy aplaudido en todas las suertes. Mató de dos rejones y pie a tierra descabelló, a un toro muy grande que previamente había brindado al Sr. Gellart. Le concedieron dos orejas y el rabo.

JAVIER BATALLA: recibió al toro con unos lances y sólo le pusieron una pica y un solo par de banderillas. Faena variada a su enemigo que era algo corto en la embestida y se quedaba en la suerte. Fue enganchado, pero no pasó del susto. Falló con la espada, necesitando cuatro pinchazos y estocada ladeada. Aplausos y vuelta.

Regular con el capote, estuvo bien a ratos con la muleta. Cinco pases de rodillas fueron aplaudidos. Fatal con el estoque. Siete pinchazos y estocada.

ANTONIO GUERRA: hacía su presentación en el coso figuerense y se le notaron cosas destacables. Es valiente y agradó al público. En su primer toro le dio cinco pases de rodillas en el centro de la plaza que fueron jaleados. El animal, se colaba por el pitón izquierdo y, al intentar un natural, fue cogido, pero sin consecuencias graves. Pinchazo y mediá Oreja y vuelta.

Al toro que cerraba plaza, lo toreó con los pantalones de un mono sabio, ya que en el revolcón sufrido en el anterior, quedó el traje malparado. Brindó el mepresario figuerense y empezó su faena sentado en el estribo. Su labor fue de variado estilo y mató de media y descabello. Oreja y vuelta.

Currillo

Una idea digna de estudio para solucionar el tránsito Palamós-Sant Feliu de Guíxols

Todos conocen aquel cuento del "huevo de Colón" que hizo exclamar ¡ah!, cuando se vio que la solución era tan fácil. Pues bien, algo así podría suceder con el endémico problema que, desde hace más de diez años, se plantea, en verano, con la carretera de Palamós a Sant Feliu de Guíxols, solución que no ha llegado, por cuanto siempre se busca el remedio a base de una autovía rápida que cruzara los municipios de Palamós, Calonge, Castell d'Aro y Sant Feliu.

Nuestros lectores saben, si es que leyeron nuestro artículo de hace unas semanas, las dificultades con que ha tropezado este proyecto y que aún hoy día, pese a que Obras Públicas había transigido en cargar con los mayores gastos, tres de los cuatro ayuntamientos afectados no ven la cosa tan clara como afrontar un gasto que deberían compartir con la Diputación. Y como las discusiones, o mejor dicho, para hacer más suave la cosa, las reuniones entre la Administración, la Diputación y los ayuntamientos jamás han terminado con un acuerdo definitivo, he ahí que subsiste el problema, cada temporada se agrava y los periodistas hemos hallado en el asunto una veta inagotable.

Pero resulta que, cuando menos lo pensábamos, se nos ha brindado una solución, que si a las primeras parece de Perogrullo en realidad no lo es. La idea no es nuestra, la idea ha salido del propio alcalde de Platja d'Aro, nuestro buen amigo don Juan Cargol, quien, según nos manifestó, hace años que vienen exponiéndola sin que nadie le haga demasiado caso. El señor Cargol nos dijo, simplemente:

—La solución del tránsito entre Palamós y Sant Feliu está en aprovechar la actual carretera, pero hacerla de dos carriles en cada dirección. ¿Eh, qué sencillo?

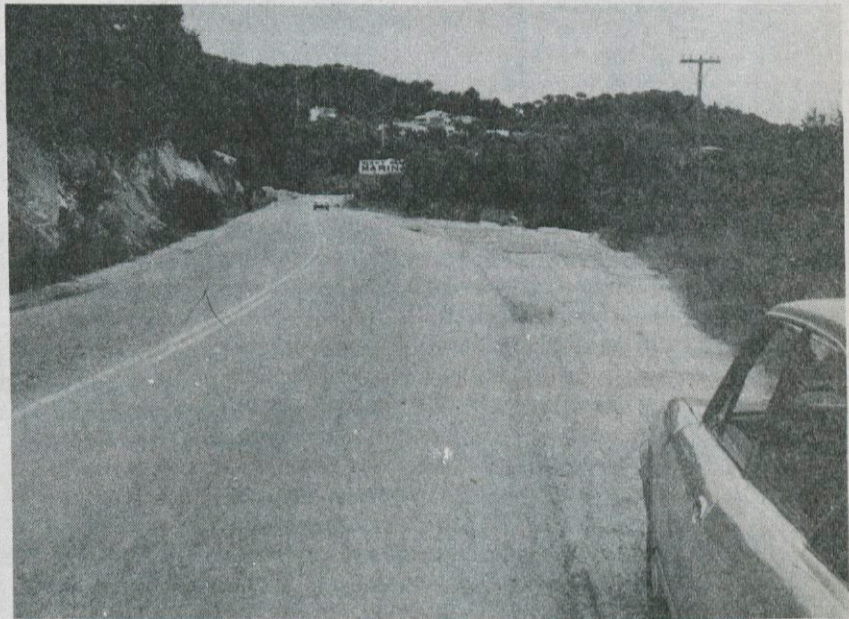
Pues, sí. Efectivamente, es muy sencillo. Y lo hemos comprobado personalmente, escrudinando metro a metro todo el trayecto desde Sant Feliu de Guíxols a Palamós, comprobando que, exceptuando contadísimos trechos, la carretera tiene ancho suficiente para ser convertida en vía de cuatro carriles, es decir, dos en una dirección y dos en otra.

Y si alguien pone en duda nuestra afirmación, le emplazo a que, despacio, recorra la distancia.

Por lo que estamos viendo, eso de la autovía va resultando una utopía, ya que pasan los años y no se avanza ni se llega a ningún acuerdo.

Verdad que lo ideal sería contar con esta autovía rápida; pero como

que adquiriesen los terrenos; después, porque les sugirió que, como mínimo, emprendieran las acciones de expropiación, y más tarde, porque no hubo avenencia entre los cuatro a la hora de aceptar lo que deberían pagar a cada uno conjuntamente con la Diputación, habida cuenta que si para unas villas la nueva carretera puede ser

Se ve perfectamente que el actual trazado de la carretera, permitiría acoplarle dos vías en cada dirección.

nos tememos que los tiempos no están para obras costosas y de bajo rendimiento, como lo sería esta autovía, cuya utilidad quedaría reducida a dos meses del año y aún sólo en unas horas punta, de ahí que la sugerencia del alcalde de Platja d'Aro es digna de ser estudiada muy seriamente, e incluso instar a los ayuntamientos afectados para que de una forma oficial la planteen ante Obras Públicas, rogándoles que se dejen de grandes proyectos y vayan a cosas factibles, cual sería aprovechar las cunetas y arcones de la actual carretera para conseguir un ancho ideal para las cuatro vías, en la seguridad que el día que se pudiera circular sobre esta remozada carretera se habrían terminado los atascos o se aliviarían mucho.

La cuestión económica es la que ha hecho imposible llevar a cabo la autovía. Primeramente, porque Obras Públicas exigió de los ayuntamientos

considerada como un lujo, para otras sería vital, y aquellos ayuntamientos no se creen en la obligación de ayudar a construir una ruta que les tiene indiferente. Y así, entre discusiones, reuniones y proyectos han pasado los años y nada se avanza; al contrario, cada año se sufre más para ir de Palamós a Sant Feliu o viceversa.

Entonces, si el terreno que ocupa la actual carretera permite, previos los arreglos técnicos que son de suponer, darle un ancho doble del actual, cabe preguntarse, ¿por qué no se afronta esta posibilidad?

Nosotros, desde las páginas de 9 PAÍS, brindamos esta idea a quien debe recogerla. Una idea que, al decir de nuestro amigo Cargol, hace años la expuso, sin que levantara demasiados entusiasmos.

Y nosotros, sin ninguna malicia, nos preguntamos: ¿por qué no se le hizo caso?

Jaime Sureda Prat

Farmàcies

Dia 31, dimecres
Dr. Martín - Rambla, 11
Dia 1, dijous
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 2, divendres
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 3, dissabte
Perxas - Rambla, 36
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 4, diumenge
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 5, dilluns
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 6, dimarts
Vidal - Sant Pau, 38

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Exposicions

Art-3 - PRIM FULLA dibuixos i litografies.

LA CÚPULA - SEGIMON, Dibuxos y olis

OBANOS - TOMAS VILÀ, olis

RHODAS - "Dibuixants del Patufet" (Becquer i Cornet).

VALLÈS - ROCH POLI SERGE, pintures

VICTÒRIA - Col·lectiva. En preparació: **CERVERA CONTE**

Espectacles

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 1 de setembre, a partir de les quatre de la tarda: "Los cuatro jinetes del Apocalipsis" i "Una mujer de cabaret".

Dissabte, dia 3, a la nit, i diumenge, dia 4, tarda i nit: "La isla misteriosa" i "La rebelión de las sabinas".

Cinema del Patronat

Diumenge, dia 4, a dos quarts de cinc de la tarda: "La isla misteriosa" i "La rebelión de las sabinas".

Cinema Juncària

Dijous, dia 1 de setembre, a las 9 de la nit; dissabte, dia 3, a les 9 de la nit; i diumenge, dia 4, tarda i nit: "Crónica de una violación" i "Camino de Oregon".

Sala Edison

Dimecres, dia 31 d'agost, a la nit, i dijous, dia 1 de setembre, tarda: "Placer maligno" i "Blanco, amarillo y negro".

Dijous, dia 1 de setembre, a la nit; dissabte, dia 3, a la nit i diumenge, dia 4, tarda i nit: "La primera noche de la quietud" i "Como un torrente".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 4, a partir de les quatre de la tarda: "Crónica de una violación" i "Camino de Oregon".

Charly-Boîte

Discoteca: Obert divendres, a les 7 del vespre; dissabte, a les 7, i diumenge i festius, de les 6 fins a la matinada.

Metge de guàrdia

Diumenge, dia 4 de setembre
Dr. Martí Gironella
c/ Llers, 19
Tel. 50 34 79

Telefons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 61
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigília de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30
Divendres, obert fins a les 22 hores
Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 tarda de 4.30 a 8.

Anuncios Breves

CREU DE LA MA. Solares en venta. *Fincas Gibert* en C./ Caamaño n.º 3. Tel. 50 14 62. Figueras.

EN AGULLANA se vende finca agrícola, ganadera y forestal. Casa señorial y masía. Superficie 235 vesanas. *Fincas Gibert* en C./ Caamaño n.º 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

EN VILANOVA DE LA MUGA se vende finca de 260 vesanas. Apta para explotación ganadera, magníficos pastos. Se puede regar toda la finca. Calificada de primera calidad. *Fincas Gibert* en C./ Caamaño, 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

VENDEMOS EN FIGUERAS espléndido ático, 147 m², más terraza, calefacción y ascensor. Buen precio. *Fincas Gibert*. C./ Caamaño, 3. Figueras. Tel. 50 14 62.

EN VENTA inmejorable terreno situado en cala Montjoy Rosas, 11000 m² Razón: Tel 50 10 76, horas laborables.

CLUB TENIS FIGUERAS precisa matrimonio sin hijos para Conserjería Tel 50 14 62.

**filtros y accesorios de piscina
grupos de agua a presión, bombas**

c/. José Coll s/n - Urb. Ensanche Tel. 50 11 18 - Apart. 131 FIGUERAS

Naranja, Cola, Limón, La Casera estrena sabor y... tapón!!!

Sí, ahora La Casera con su Nuevo Tapón,
es aún más buena, porque es más fácil de abrir.

Muy fácil. Es un Nuevo Tapón
especial para no molestar a mamá.

Y para que mamá esté tranquila.
Las botellas se quedan bien cerradas
sin ningún esfuerzo
y así no se van las burbujas.

La Casera

Nuevos sabores

EN FIGUERAS....
un supermercado
al servicio de usted!!!

Viviendas Juncaria Parc-Bosc
Carretera de Llers, s/n
Tel. 50 19 03 FIGUERAS

seguimos con super premios
super ofertas y super precios